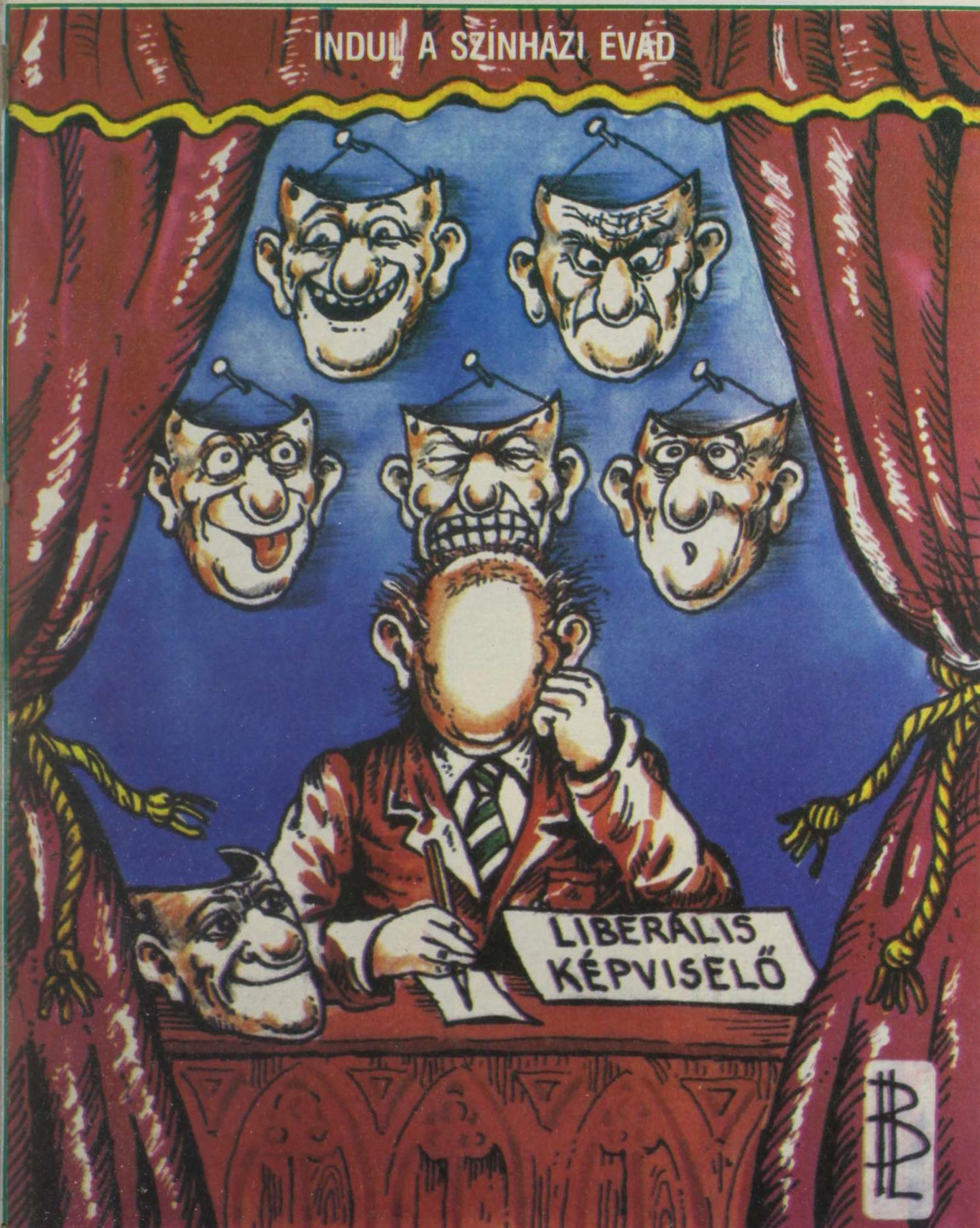
ÁRA: 25 Ft

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

1993. SZEPTEMBER 11. FŐSZERKESZTŐ: SZUHAY BALÁZS 49. ÉVFOLYAM, 37. SZÁM



– Ma melyik arcomat vegyem fel?

Mai számunk írói:

Alföldi Imre
Angyal János
Becsei Miklós
Bodnár Gyula
Dalmáth Ferenc
Galambos Szilveszter
Kaposy Miklós
Karinthy Frigyes
Mátyás István
Walter Béla

és rajzolói:

Antal József
Balogh Lajos
Dluhopolszky László
Dunai Imre
Endrődi István
Farkas Lajos
Gyöngy Kálmán
Jelenszky László
Lehoczki Károly
Nemes Zoltán
Sajdik Ferenc
Szabó László Róbert
Dr. Tarnóczy Zoltán

ANGYAL JÁNOS:

Szellem-idézés

Kossuth Lajos egykori beszédeiben, írásaiban, leveleiben, mintha hozzánk is szólt volna. Lapozgatom az 1948-ban megjelent Kossuth-breviárumot. És íme, egyszercsak megjelent előttem ő maga, és készségesen válaszolt a kérdéseimre.

– Mit szól a rendszerváltáshoz?

– *A történelem logikaórájának számlapján a percmutató néha éveken át lassan mozog, azután egyszerre nagyot szökken – és megkondul az óraharang.*

– Várható-e hazánkban visszarendeződés?

– *...kik a haladás kerekét megakasztani, vagy épen a kasztok hatalmát a múlt kor dicsőségébe visszahelyeztetni remélik, azok meg fognak csalatkozni, mert mint a folyót kútfejéhez, úgy nemzetet is a múltba visszavinni nem lehet.*

– Mit tanácsol a képviselő uraknak?

– *...az érdemes követ uraknak igen nagy hivatás jutott, az hogy tanácskozzanak s végezzenek az ország dolgai fölött, ...úgy, hogy szinte kívánná az ember, hogy 300 óra legyen egy napban, mert külömben nem érünk reá tenni mind azt, amit tenni kell. Kíméljük tehát az időt.*

– Ön szerint mennyit kell várnunk ahhoz, hogy jobblétben éljünk?

– *Ha isten békét ad, három év múlva Magyarországot paradicsommá lehetne változtatni. Semmi nem fáj a becsületes ember szívének annyira mint az, hogy a drága idő elpazaroltatik másra, melynek percét arra kellene fordítani, hogy hazánkat paradicsommá tegyük.*

– Mit tanácsol kereskedőinknek?

– *...Kalandos pénzvadászás nem kereskedelem... Kereskedelem, amint értem azt, ujjait konjunktúrák üterén tartja, de nem kevésbé irányítja szemét a jövőbe.*

– Mit szól ahhoz, hogy vannak nálunk újgazdagok, a szegények rovására?

– *...nem azt óhajtanók, hogy a sokaság néhány kevesek költségén táplál-tassék... hanem azt, hogy néhány kevesek akadályozva legyenek a sokaság inségét előmozdítani.*

– Mit szól a magyar–román kapcsolatokhoz?

– *...a nemzeteknek, kik szabadok akarnak lenni, egymás iránti barátságban kell élni.*

– Mit tanácsol nekünk és szomszédainknak?

– *Egység, egyetértés, testvériség magyar, szláv és román között! Íme ez az én legforróbb vágyam, legőszintébb tanácsom! Íme egy mosolygó jövő valamennyiök számára.*

– Végül hallhatnánk jövőnkről?

– *A jövendőt biztosítani kell, de arra, hogy a jövendő biztosíthassék, a jelent meg kell tartani.*



– És a Független Kisgazdapárt minden újonnan belépő tagja ilyen szépséges maczóbabát kap!

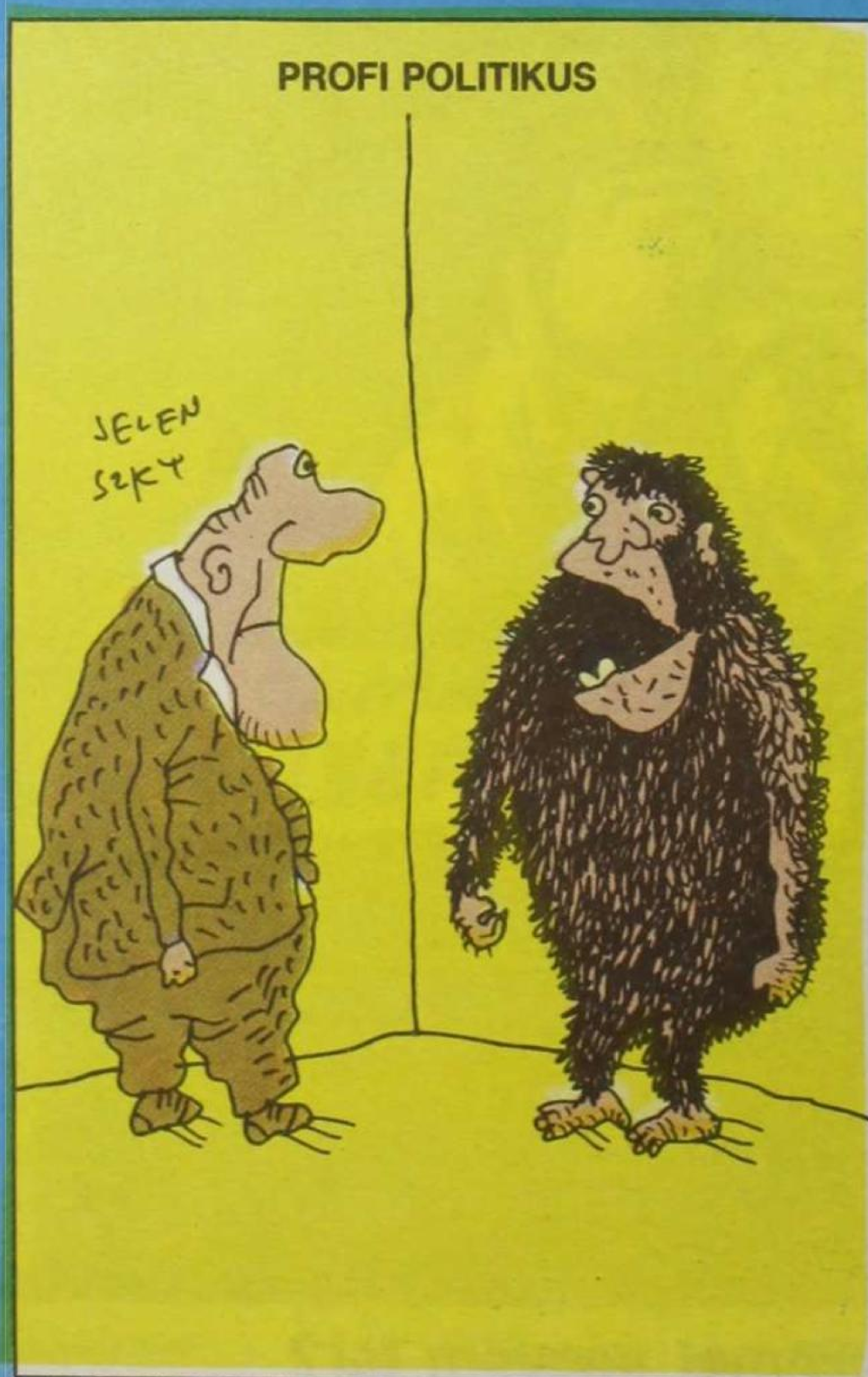


– A fene egye meg ezt a demokráciát! Annyit politizál az ember, hogy a nagy hadonászásban mindig kiborul a pohár!!!





– Megnézem, mi fő a fazékban!

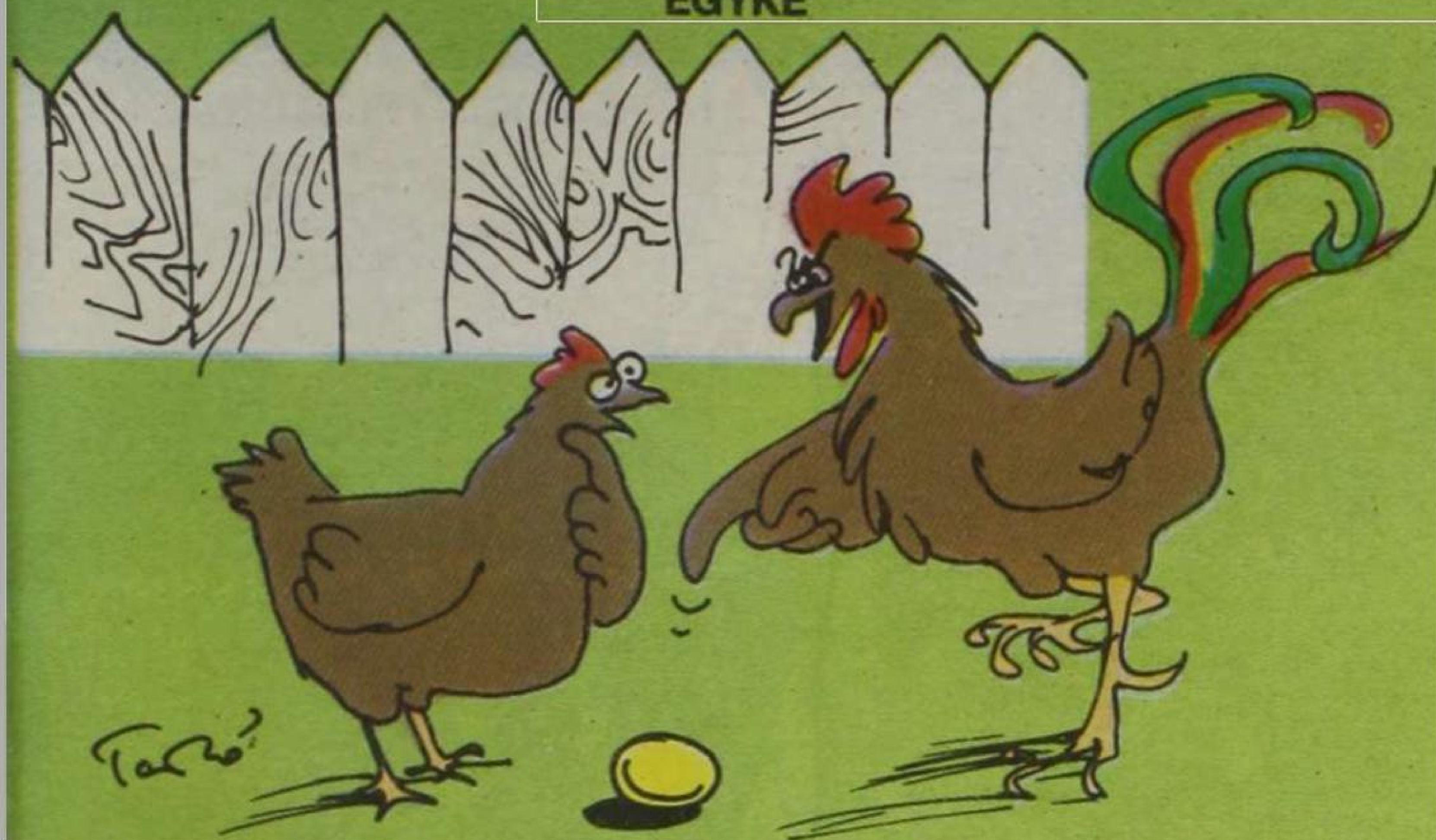


– Ne csodálkozz, öregem, ha az állatbarátok előtt mondok beszédet.

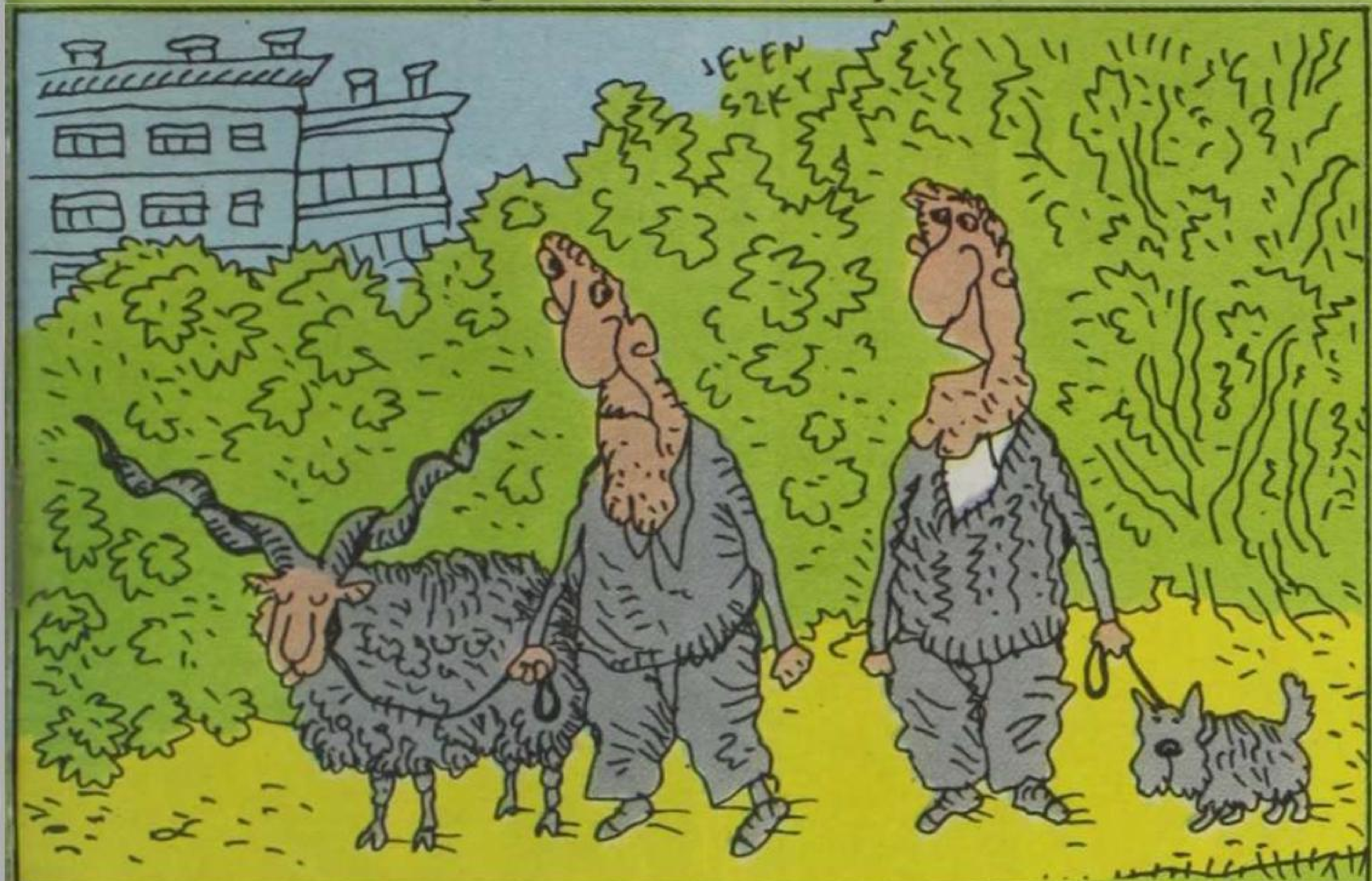
ÜLDÖZÉSI MÁNIA



– Az egész városon át le nem vette rólam a szemét...

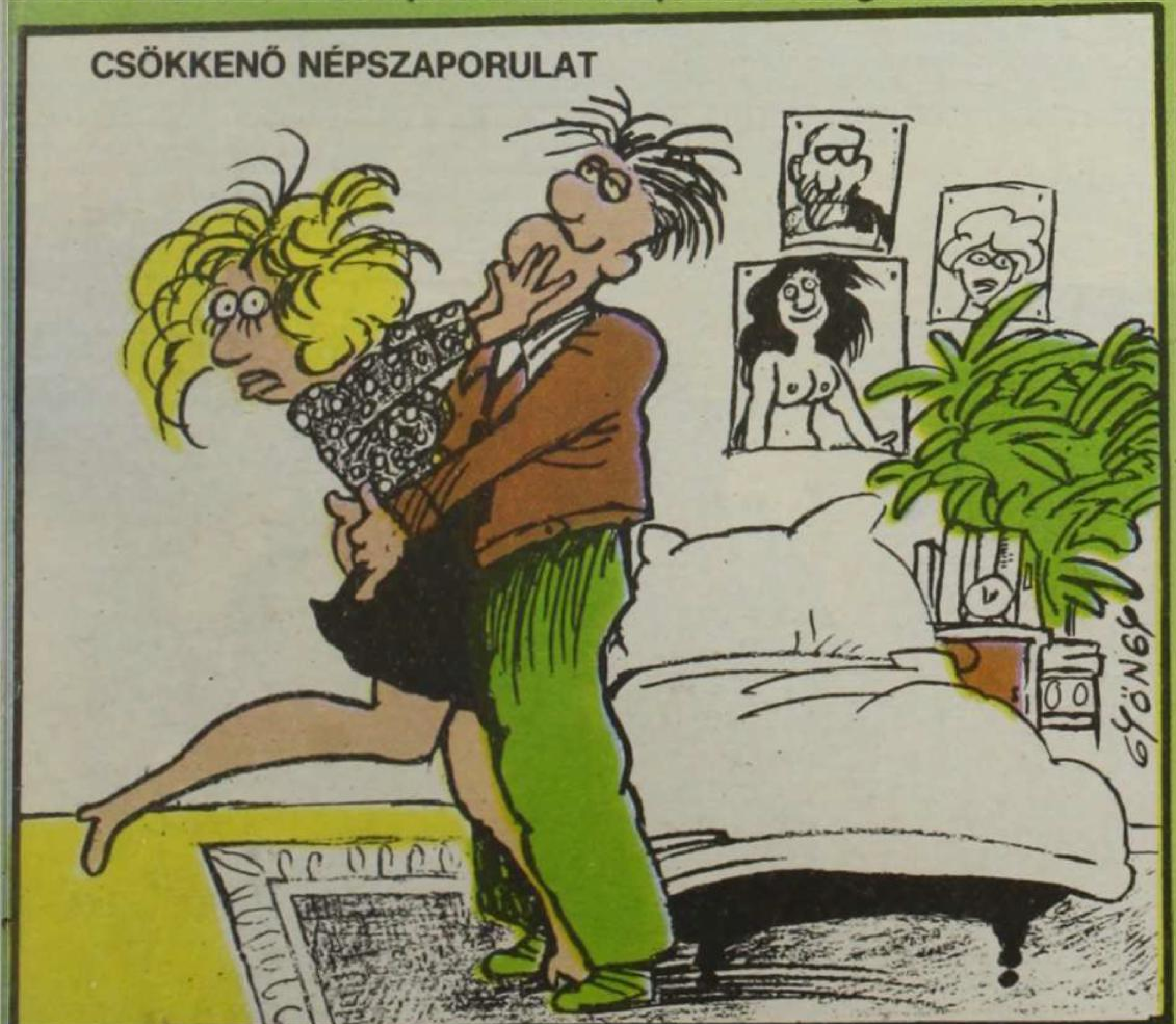


– A statisztika szerint legalább 2,3-et kéne tojnia!


– Magyarkodunk, Jencikém? Magyarkodunk?



– És most, engedje meg, hogy átnyújtsam önnek a Környezetvédelmi Világtanács elismerő oklevelét, amiért hazája, Magyarország elsőként tett hathatós lépéseket a túlnépesedés megállítására.



– Hát milyen hazafi vagy te, Zsuzsikám, lelkem?

SZUHAY BALÁZS:

VEZÉRCIKI

Szomorú, és egyáltalán nem vicc, ami Szlovákiában a magyar nyelvű táblákkal történik. Joggal tesszük ezt nap mint nap szóvá, noha tudjuk, ezzel fájó sebet ütünk Mečiar lelkületén.

Nem akartunk viszont korábban, a nyaralóévad kellős közepén foglalkozni Nagy-Szlovákiával, mert ebben az esetben nemcsak Mečiar lelkülete, de a magyar idegenforgalom is fájó sebet kapott volna.

A jelek szerint ugyanis a Balaton is Nagy-Szlovákiához tartozik. A Balaton elmečiarosodott. Félő, hogy lapunk e közleményét a nyugati sajtó is átvette volna, márpedig az amúgy is túl sokat foglalkozott a vízminőség romlásával, a halpusztulással, elriasztva ezzel sok turistát. Igyekezetünk fölösleges volt, hiszen ezt a feladatot az árak önmagukban elvégezték volna...

Az a gyanúm, hogy az egész Szlovákiára, természetesen elsősorban a magyarlakta területekre vonatkozó mečiari rendelet, mely szerint tilos a magyar nyelvű táblák használata, a Balatonpartra is vonatkozik. Bárhogy is meresztgettem ugyanis szemeimet, képtelen voltam magyar feliratra bukkanni a Magyar Tenger... illetve sejtésem szerint Szlovák Tenger vidékén.

Ráadásul a szlovákok cselt alkalmaztak. Első pillantásra ugyanis úgy tűnik, a táblák német nyelvűek. A „ZIMMER FREI" legalábbis ezt a látszatot kelti. Ám egyre több helyen olvastam ezt: „HAUS FREI". Ezt a szóösszetételt a német csak egy értelemben ismeri, azt a házat emlegetik így, amely a Frei családé. De, hogy ezt Kovácsék milyen meggondolásból írják ki házukra, csak eggyel lehet magyarázni: szlovák furfang. Nyilván a mečiari titkosszolgálat műve... Nem lehet más ez a balatonföldvári tábla sem: „HIER IST BIENEN HONIG ZU VERKAUFEN". A szavak egyenként valóban németek, de így, együttesen nem alkotnak német mondatot. Egy német polgár ebből csak egyet állapíthat meg: nem tud az németül, aki írta. Csak szlovák lehet az istenadta, hiszen ha nem tud németül, magyarul írta volna Magyarországon... de hát a Balaton nyilván szlovák felségterület...

A felsoroltak tehát minden bizonnyal németnek álcázott szlovák kódszövegek. De van olyan felirat is, amely kifejezetten a szlovákoknak íródott. Mert ki máshoz lenne címezve ez: „ZIMMER AB 400 FT". A németekhez biztosan nem, hiszen ők, ha olcsón akarnak nyaralni, Olaszországba vagy Spanyolországba mennek, nem a sokkal drágább Balatonra. A magyar turistákhoz sem, hiszen akkor magyarul írták volna ki, hogy szoba már 400 forinttól bérelhető. Tehát csak szlovákcsalogató kiírás lehet...

Előfordulhat persze, hogy tévedek. Talán a szlovákoknak semmi közük ahhoz, hogy a Balatonnál semmit sem írnak ki magyarul. Esetleg egyszerűen arról van szó, hogy a nyaralótulajdonosok rájöttek: sokkal több magyar beszél németül, mint ahány német magyarul. (Bár a táblák megfogalmazása nem ezt bizonyítja.) Mégsem kívánhatjuk a szegény németektől, hogy 8-10 szót kiböngésszenek a szótárból, esetleg – ne adj' isten – meg is tanulják. A magyar turista viszont ezt a néhány szót csak megérti. A szlovák példából viszont tudjuk, a kétnyelvű táblák veszélyeztetik a közlekedést.

Hivatalosan persze nem lehet tiltakozni az „egynyelvű" feliratok ellen. Szabad országban élünk, mindenki olyan nyelven ír, amelyen akar. Különösen, ha valamely kisebbséghez tartozik. Kockázat csupán abban van, ha valaki magyarul próbál írni. Mert mi a többség vagyunk.

Egyelőre.

Mert ha egyes, a népszaporulat jelenével és jövőjével foglalkozó szakemberek jóslata beválik, egy-két emberöltő múlva mi leszünk a kisebbség, annak minden jogával felruházva. Akkor lesz itt tejjel-mézzel folyó Kánaán.

Elnézést kérek, ha türelmetlen vagyok, és ezt nem szeretném kivárni.

Miért csak akkor élhet otthon a magyar, ha már kihalt?

DALMÁTH FERENC:

CSUPORTERÁPIA

A díszes kompánia ismét ott ült együtt a Cimbalom Kávéházban.

– A feleségem, Lenke, hisz' ismeritek, jóravaló teremtés – kezdte a történetet Guszti –, de van egy szépséghibája: fűvel-fával megcsal! Higgyétek el, mindent elkövettem, hogy erről a rossz tulajdonságáról leszoktassam. Sírtam, átkozódtam, fenyegetőztem. Mindez nem használt. Elvittem őt a legjobb moziba, a legjobb színházba, a legjobb pszichiáterhez. Smafu! Illetve nem egészen, mert a fülembe jutott, hogy a pszichiáterrel is megcsalt... S ráadásul nekem kellett fizetni annak az élvhajhász sarlatánnak a méregdrága idejét!

– Azt mondod, hogy a nejed fűvel-fával megcsal? – szólt közbe lassan, nagyon lassan a kövér Meszetneki. – Nos, ez nem a legprecízebb meghatározás, mert bokorral is megcsal, mármint a Bokor Ernővel!

– Nem újság! – reagált a hírre flegmán Guszti.

– Talán írasd be őt egy erkölcsnemesítő tanfolyamra! – proponálta Rézmáz Kázmér. – Az se olcsó mulatság, de legalább megéri!

– Egy jó magándetektív kell ide és kész! – zárta le a vitát doktor Stopvájsz.

– Ugyan – legyintett lemondóan Guszti –, a feleségem kedveli magán a detektíveket... De már nincs is rá szükség, mert sikerült kiagyalnom egy olyan megelőző szisztémát, amely feleslegessé tesz minden más külső beavatkozást.

– Halljuk, halljuk! – kurjantott közbe az izgága Géz Géza, aki képtelen öt percnél tovább nyugodtan ülni a segélyén.

– Nos, néhány hónappal ezelőtt véletlenül megálltunk egy csuporüzlet előtt, amelynek kirakatában szebbnél szebb csuprok voltak kitéve. Én tágranyílt szemekkel gyönyörködtem, de Lenke összecsapta a kezét és megjegyezte:

„– Jesszusom, ki törölgeti ezt a rengeteg csuprot?!..."

Guszti ennél a pontnál nagy lélegzetet vett, kifújta az orrát és megtörölte a homlokát:

– A dolog szöget ütött a fejembe. Ha az asszonyka ennyire idegenkedik a csuproktól, akkor ily módon talán tudok rá némi pszichikai nyomást gyakorolni! Másnap vettem egy csuprot és harmadnap még egyet. Ez a két csupor képezi csuporgyűjteményem alapját. S attól kezdve, valahányszor csak megneszeltem, hogy Lenke félrelépett, mindig vettem egy újabb csuprot. A feleségemnek, mint tudjátok súlyos törölgetés mániája van, gondolom, valami torz gyerekkori élmény freudista maradványaként, ámde aki paráználkodik, az csak törölgessen! Nem igaz?!

– Szigorú vagy, de igazságos! – bólogattam.

– Hol itt a megoldás? – tamáskodott a kövér Meszetneki. – Hisz' végeredményben csak cseberből vederbe, illetve bugyorból csuporba kerültél! A nejed őnagysága továbbra is vígan etyepetyézik, te meg csak veszed a csuprokat, mint valami rócsild!...

– Szerencsére nem egészen így áll a helyzet – felelte Guszti. – A túlzásba vitt csuportörülgetés aláásta Lenke önbizalmát. Már nincs lelkiereje kikezdeni minden szembejövő pasassal, mint azelőtt. Folyton új porrongyokon meg porszívókon jár az esze. Szóval határozottan van javulás ezen a téren!

– És hogy fértek el attól a rengeteg csuportól, abban a pinduri lakásban? – kérdezte a praktikus doktor Stopvájsz.

– Erre is találtam megoldást! – mondta Guszti. – Valahányszor én csalom meg szegény Lenkét, s bizony ez is elég gyakran előfordul, rekompenzációképpen, véletlenül leverek otthon egy csuprot. Persze ilyenkor az asszonyka boldogan felkacag, mintha pávatollal csiklandoznák.

– Mindent egybevetve – összegezte az elhangzottakat Rézmáz Kázmér –, úgy tűnik, Guszti, hogy hál' istennek momentán nincs nagy veszélyben nálatok a családi élet békéje és harmóniája!







– Csodálatosan szeletel, Bandikám! Nem volna kedve politikai szerepvállaláshoz?



– Mozdonyvezető sztrájk, észre se vettük. A vonatok onnan eddig is minimum négy órát késtek.

– Maga mit csinált, mielőtt megnősült?

– Azt, amit akartam...



– Csináljunk egy jó napot! Szólíts Rockefellernek!

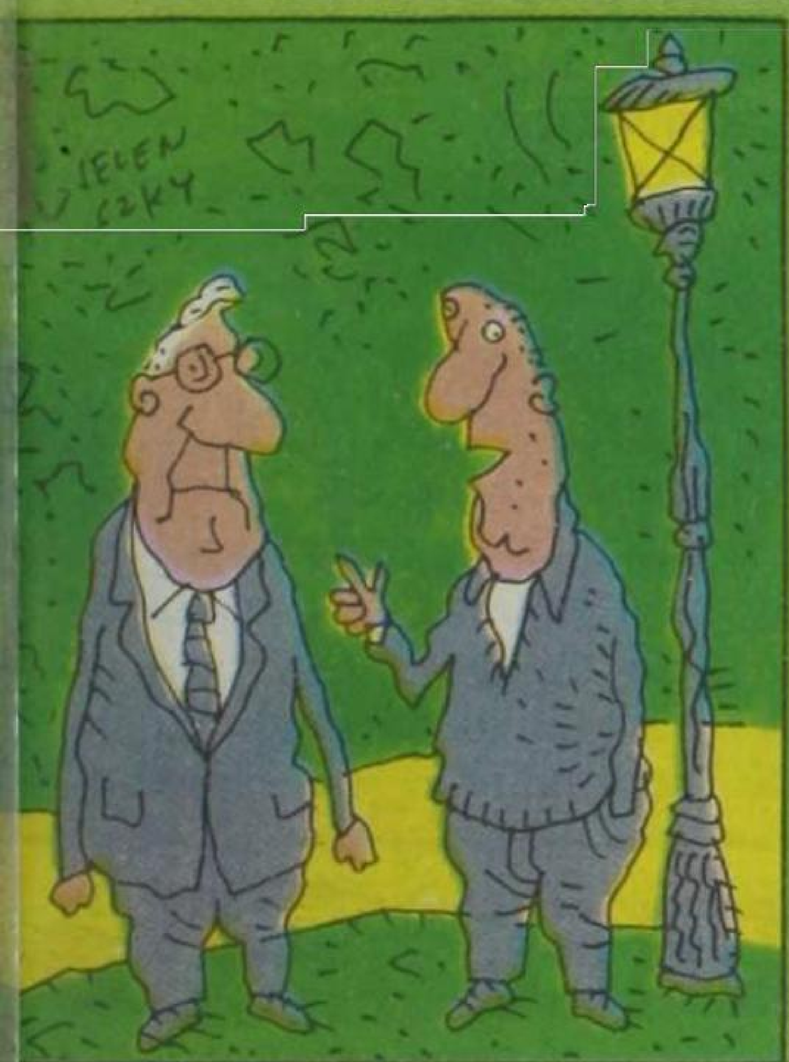
FOKOZOTTAN HÁTRÁNYOS HELYZETŰ GYEREK



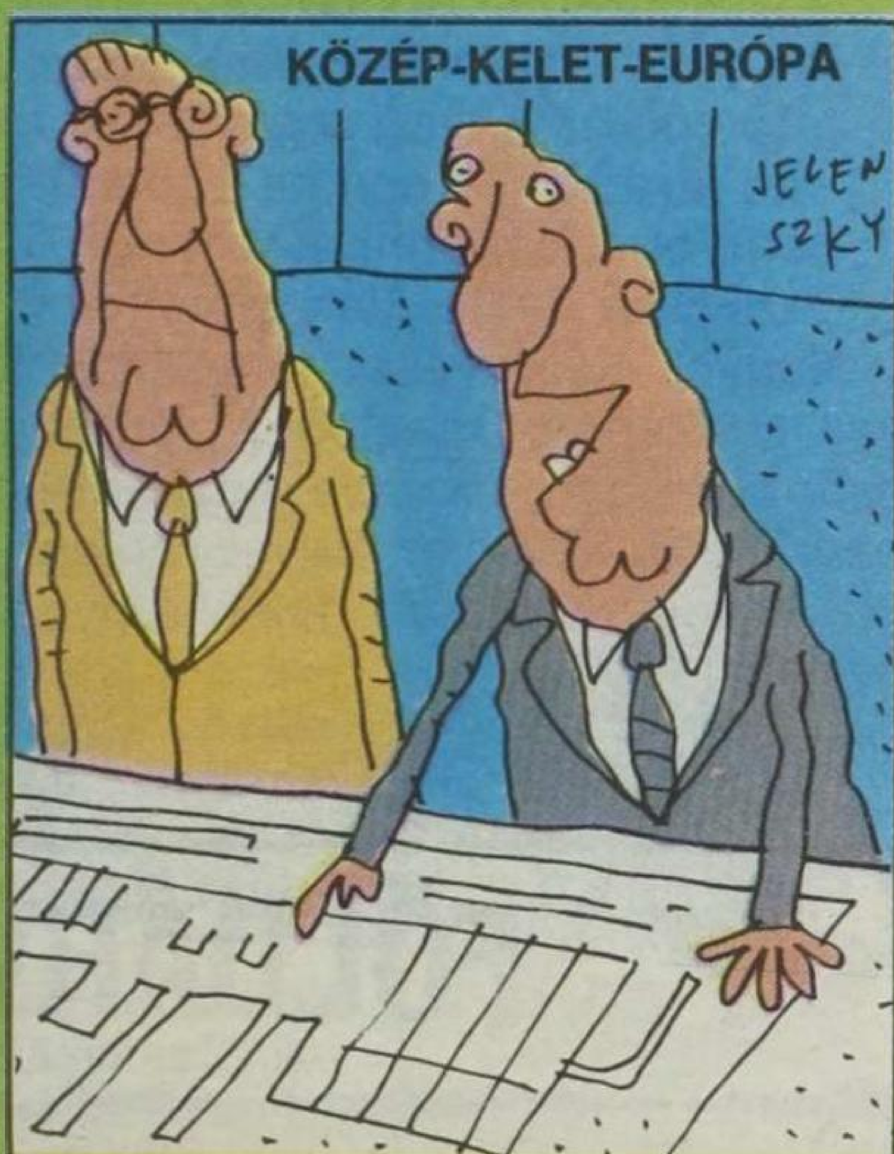
– Nem jönne fel, Rózsika? Meg-utatnám a lucfenyvesemet!



– Nem rossz, nem rossz, de mi otthon reggel általában pálinkát iszunk!



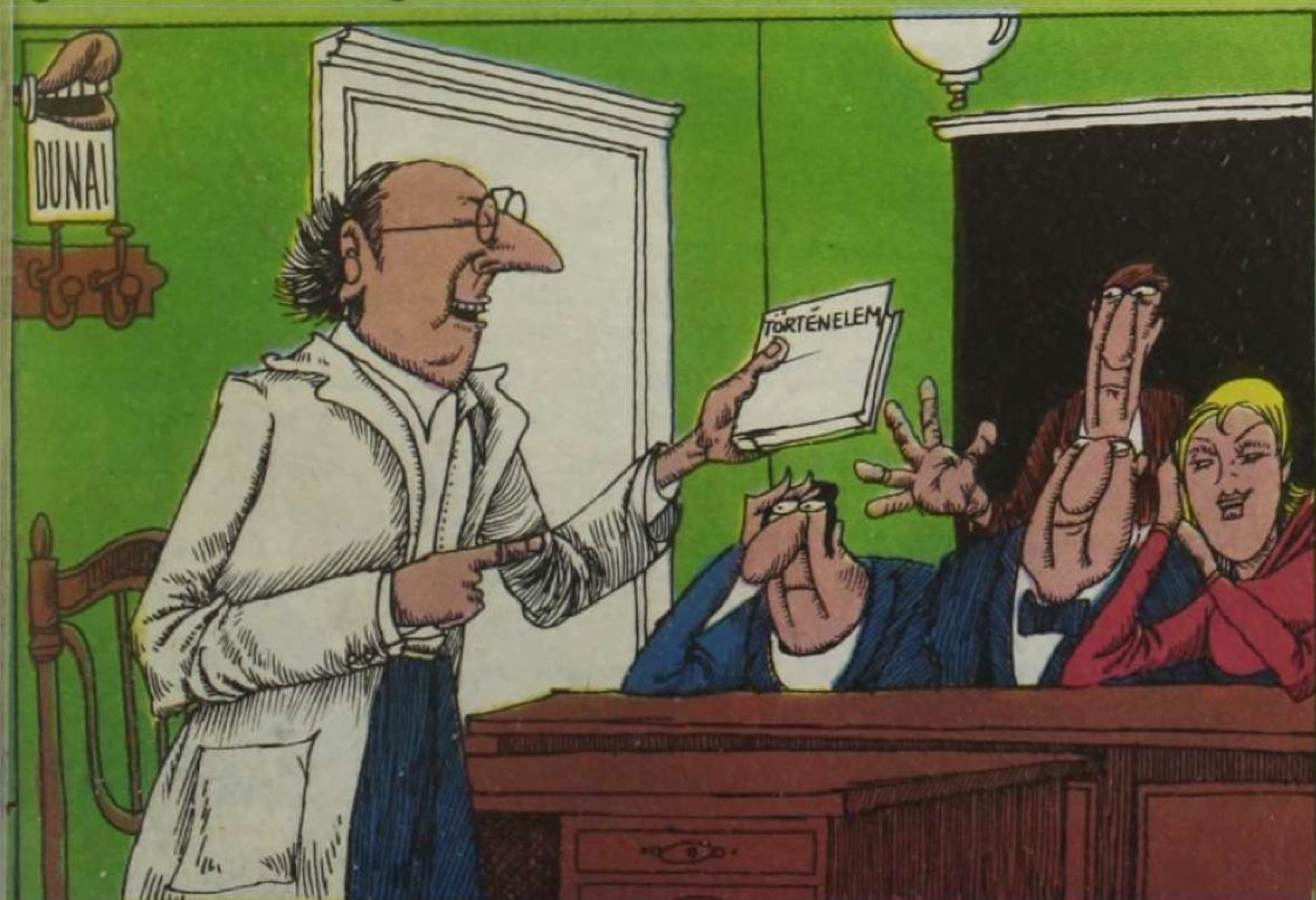
– Érdekes, fiatal koromban a hip-mozgalommal rokonszenvez-n, most hogy kopaszodom, egy-szimpatikusabbak a skinheadek.



– Más energiaforrások híján, ezt az erőművet szélsőséges indulatokkal fűtjük.



– Képzelje, főtörzs! Miközben Kennedy gyilkosa után nyomoztunk, egész véletlenül horogra akadt a Hasfelmetsző Jack!



– Ebből az alternatív tankönyvből nem taníthatunk. Horthy lova fehérre van mosva!

ALFÖLDI IMRE:

SZOLG-ÁLTATÁS

Mióta megalakult kerületünkben az Általános Gyorsel-rontó Szolgáltatás Kft., jelentősen megjavultak a különféle háztartási készülékek, berendezések, rádiók, lemezjátszók, videomagnók és más, folyton elromló vackok végleges elrontásának mutatói – jelentette ki Dekulek Ede főpancser, a legutóbbi lakossági fórumon. – Némely hangulatkeltő újságok fölpanaszolják, hogy egyik-másik szervizbe többször is vissza kell vinni az elromlott gépet, készüléket, mert az ott elvégzett munka nem tökéletes. Emiatt a vállalkozás ráfizetéses, a jótállás miatt ingyen kell újra dolgozni rajta, ugyanaz a munkadarab ismételten visszakerül a szervizbe. Nos, a mi szervizünk, az Álgyoszol Kft. dolgozói mindent elkövetnek annak érdekében, hogy a bennünket fölkereső ügyfelek ne mászkáljanak fölöslegesen. A hozzánk beszállított hibás készülékeket huszonnégy órán belül úgy elrontják, hogy az soha többé nem kerül hozzánk vissza, megtakarítjuk a kedves ügyfél idejét, szállítási költségét, fáradságát.

Munkánkat segíti először is a nagymértékű szakszerűtlenség, a rendszeres alkatrész- és anyaghiány, a pártállami javítószolgálat idején vérünkké vált, minősíthetetlen modor, valamint az a gyakori tény, hogy amikor a kedves megrendelő becihelődik a tökéletesen elrontott készülékéért, hogy a megbeszélt határidőre hazavigye, azt se tudjuk, melyik volt az övé, hová lett a nagy rumliban, mit, hol keressünk, csak azt, hogy mennyit. Ilyenkor panyókára vetünk egy közönyös mondatot: – Tessék talán holnap, vagy azután valamikor újra benézni! – nincs lelkiismeretfurdalásunk, mivel ha megtaláljuk is a javításra beadott készülékét, úgyse tudná használni.

Ebben a szervizben hol a szer, hol a víz hiányzik, emiatt gyakran előfordul, sajnos, hogy az ígért huszonnégy óra helyett csak egy vagy két hét múlva tudjuk a javításra váró szerkentyűket teljesen tönkretenni.

Kérdezi ön, hogy nem származik-e fenti munkamódszerünkből következőleg túlzottan sok konfliktusunk az ügyfelekkel? Előfordul, de ennek csökkentésére is intézkedéseket tettünk. Szakképzett rábeszélők fogadják megrendelőinket, akik már a javításra idecipelt munkadarab átvételekor meggyőző módon bizonygatják, hogy ez a márka olyan rossz, ez a hiba olyan súlyos, hogy egy emberünk nem is elég, csakis ketten tudnak fölötte sóhajtozni. Nem bizonyos tehát, hogy ki tudjuk javítani, ezt előre megmondjuk, noha teljesen bizonyosak vagyunk benne, hogy a büdös életben se fogjuk kijavítani. Hogyisne, hogy a jótállás miatt visszajárkáljon az az ügyfél, csak mert sok az ideje.

A múltkor is behozott valaki egy rádiót, hogy hörög. De amióta megjavítottuk, már nem is szól. Természetesen, bejön reklamálni, de mi rögtön megmutatjuk neki az átvételi munkalapot, amelyen az áll, hogy a rádió hörög, és föltesszük a kérdést: azáltal, hogy immár egyáltalán nem szól, a hörgése is megszűnt, nemde? Mit tud erre mondani egy tisztességes ügyfél? Igazat ad, a hörgés megszűnt.

Máskor meg az a baj, hogy ha megjavítunk például egy hűtőszekrényt, amelyik nem hűtött, már meg szól is, mióta hazavitte. Vonyít, dörömböl, durrog, rázkódik. Csak továbbra sem hűt. Ki tehet arról, hogy szól az a frizsider? Nálunk tökéletes a szólásszabadság, a frizsidernek is lehetnek sérthetetlen személyi jogai.

Kérdezi ön, hogy munkamódszerünk következtében nem csökken-e a kft. bevétele? Nem bizony. Állandóságát biztosítja, hogy előre kérjük a munkadíjat, adunk rendesen nyugtát, másfelől kiírtuk, hogy reklamáció esetén pénzt vissza nem adunk, de vállaljuk az elrontott készülék újra elrontását, ingyen. Mégis jönnek és jönnek hozzánk, alig győzzük a munkát, mert mondja meg őszintén: hová a fenébe vihetnék máshová?

(Karinthy Frigyes: Így írtok ti)

MÓRICZ ZSIGMOND:

NÉPIESCH

(részlet)

A tábla végébe meg ott állt a walesi herceg felesége, annak a törékeny testét végigbizsenbozsongatta valami borsódzás, babzás: – úgy nézte a férfit, hogy málladt tőle a fehér melle. Különösen a köpést nézte. Ilyen szépet, igazit, hímeset még nem látott. Ilyen igazi, erős férfit.

Az meg csak jött felé.

– Mi járatban erre, Turi uram – kérdingette a hercegzasszony csak úgy közömbösen.

– Instállom, usgye, aszongya, butykos, lölkem – mondta Turi Dani makacs-mereven. S egyszercsak, fogta, s akkorát bömbent, ordantott a torkával, hogy a szája kétoldalt kirepedt a füléig. Valami forróság fogta el a hercegzasszonyt: – a hímség ilyen förtelemszép nyikkanására. Elszédült, megkábult, összebágyadt, lecsuppant, odariggyent a férfi zekés melletetejére. Először látott igazi férfit. Erős, ősösztönös, nagyszerű, igazi, félliterköpő, füligrepedtszájú, füstös férfit. Az igazit. A nagyot. A kérlelhetetlent. Az ősösztönöst.

– Te szép, te én uram, mura, mura – nyögte elaléltan, pihegve, mint nyaratszaki csibbe.

Dani meg nézte.

Aztán egyetlen, morczos mozdulásával a körmefeketéjének, felhasgatta végig a hercegzasszony hasát. Úgy hagyta ott, kibuggyanva. Az még akkor is szerelmesen tátogott, tinpegett utána.

Úgy ment el döngve.

Vitte a nagylöttyös indulat. A férfit.

Két uralkodó herceg jött vele szembe három bölénnyel. Dani oda se szottyant nekik, áttaposott rajtuk. Belerúgott, átrúgta. Hozzá sziszegett a fogával, keresztül a foga-húsán.

Három másik ember jött.

A tömörkény, meg a gárdonyi, meg a mikszát.

– Mi járatban – mondta a tömörkény. – Mi járatban, gazduram. Itt nem lehet átmenni, gazduram. Dram.

Dani csak nézte. Vérbenyihhant, a szeme.

Nagyot, keserveset fohászkodott a gyomraveleje. Két kezével odakapott, megfogta, forgatta a népiescht és csak úgy szőrmentében, riszálva, odakente a palánkhoz. Még be is sózta, paprintotta kevéssé. Egyet ropigott a fogával, s leharapintotta a két másik népiesch fejét. Úgy meningélt továbbság, népies irányban.

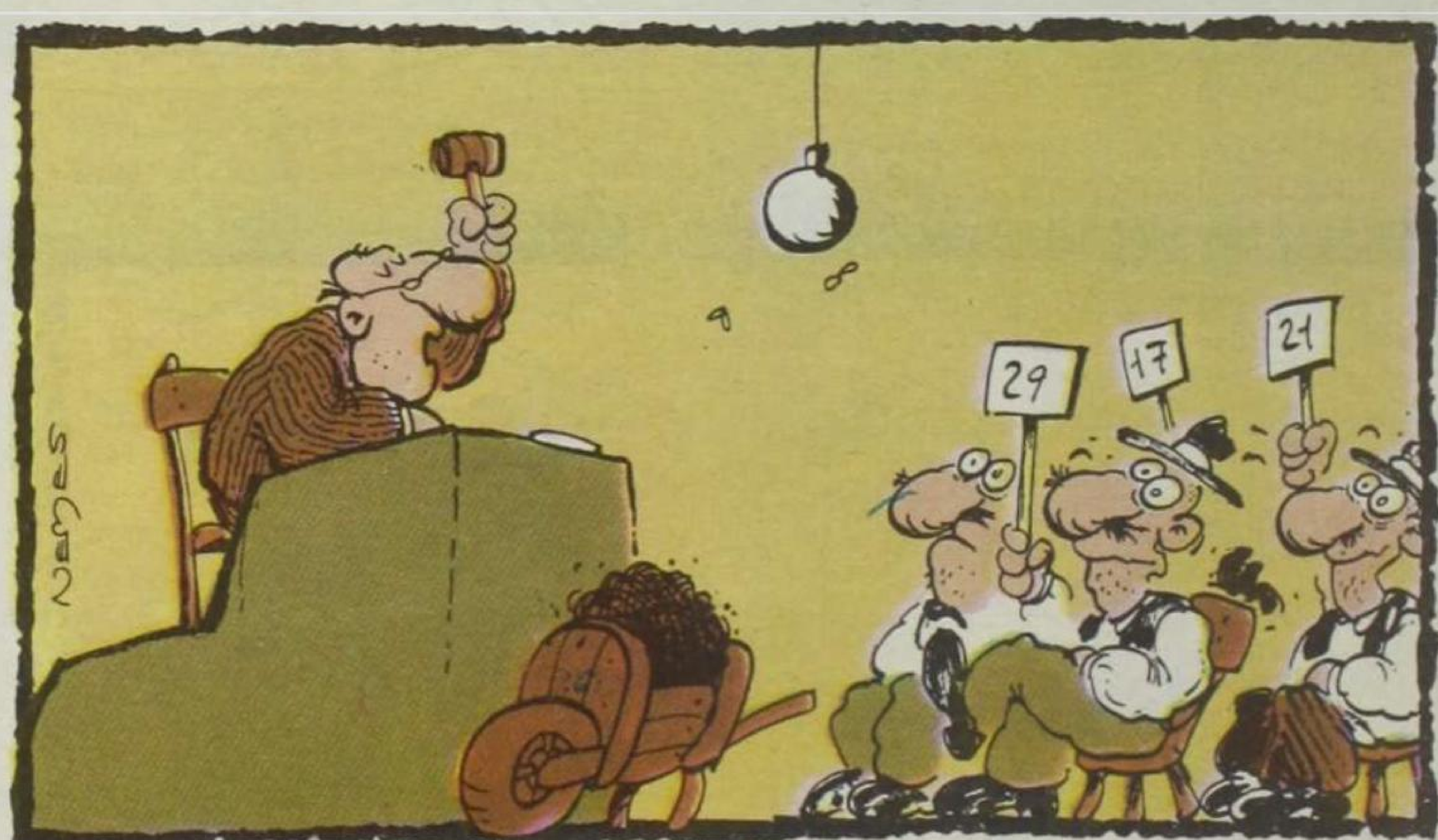
FÖLDÁRVERÉS

FÖLDÁRVERÉS

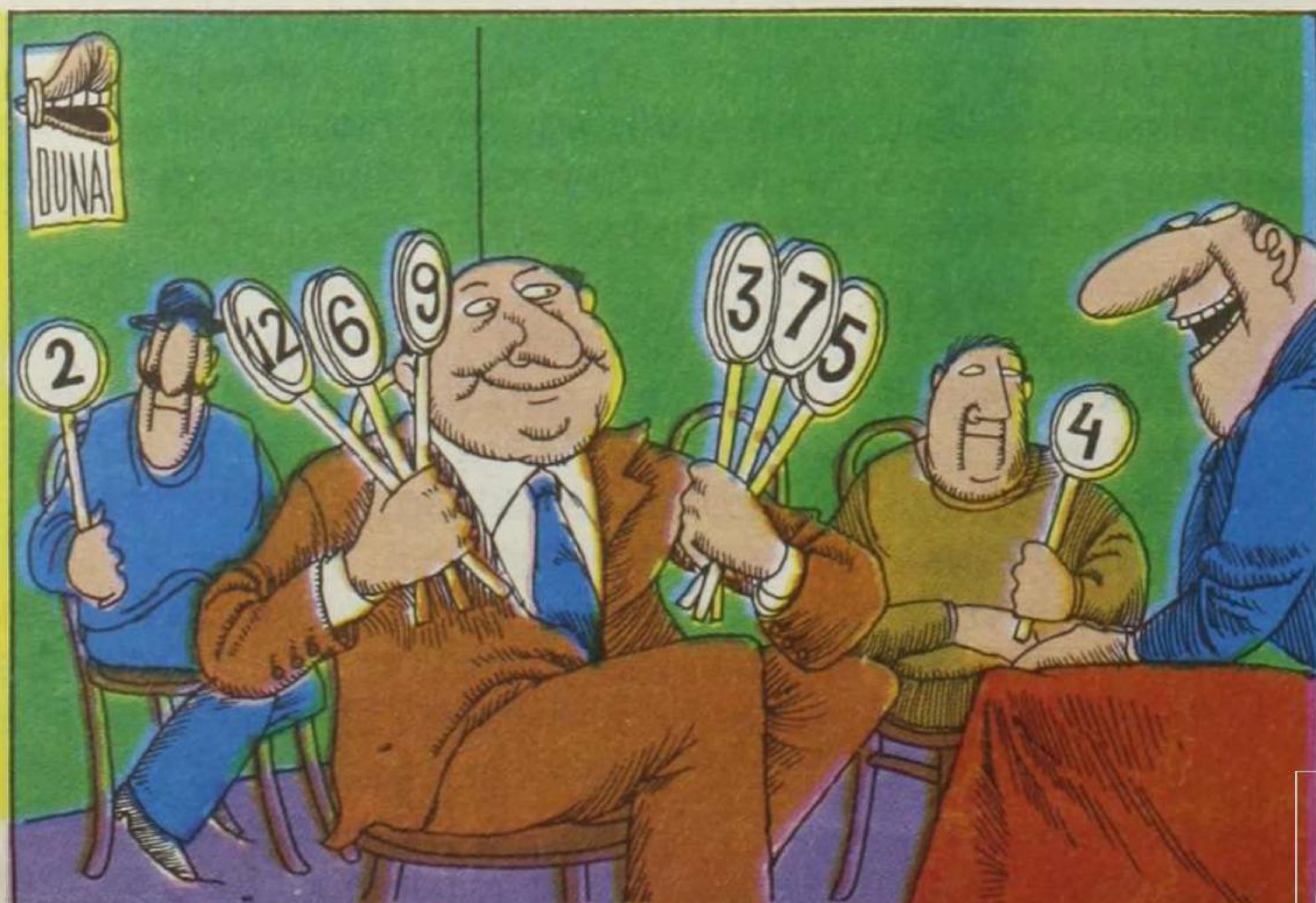
FÖLDÁRVERÉS



– Azt hiszem, ezt a földeladást nem így gondoltuk!

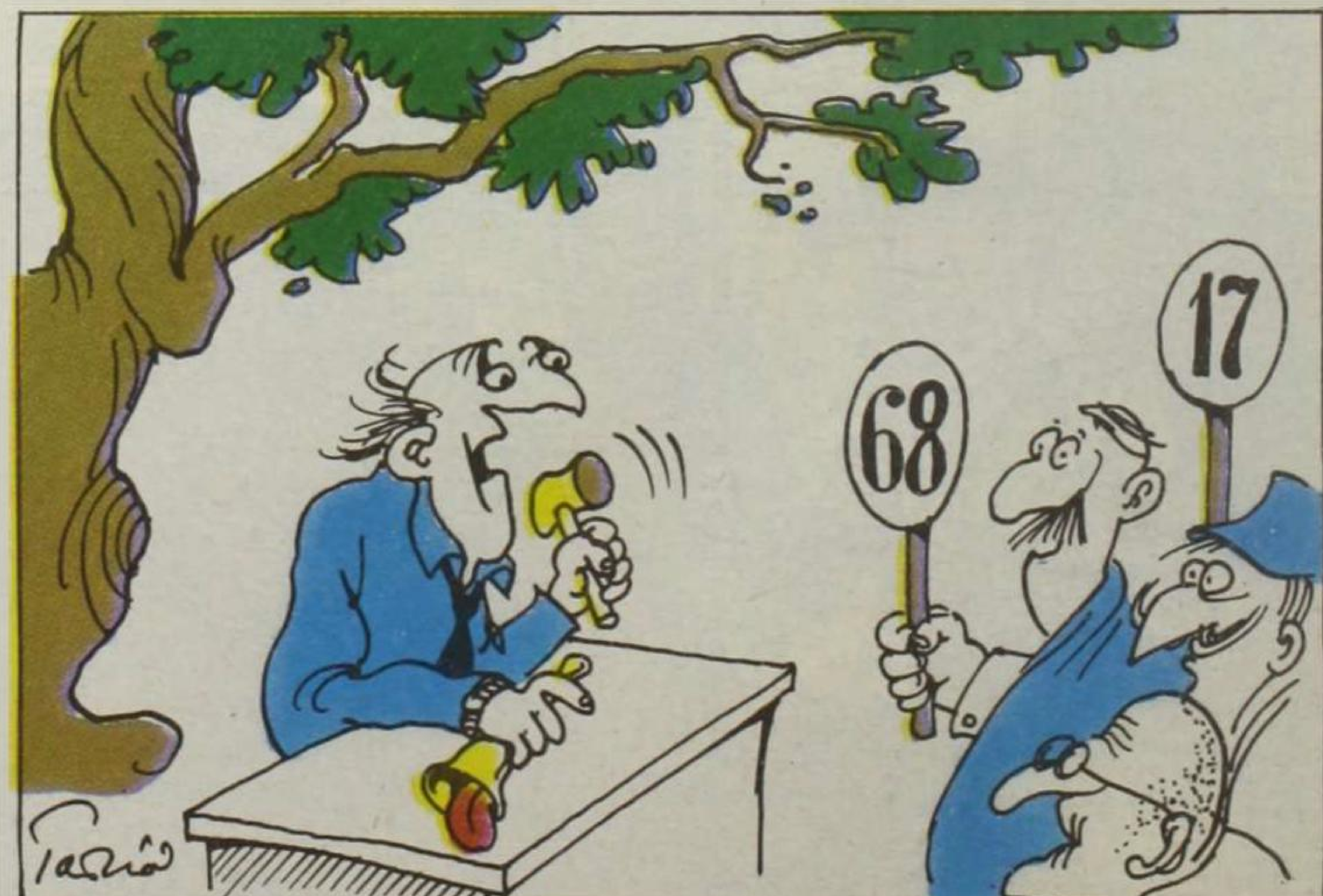


– Egy talicska jó magyar föld először...



– Naháť! Az elvtársat utoljára akkor láttam, amikor a marxista egyetemen ismertette a földről szóló dekrétumot!

ERDŐRE IS LEHET LICITÁLNI



– Igyekezzenek, emberek, mert a túlsó fele már ég!

Mottó: „Akinek humora van, mindent tud, akinek nincs, az mindenre képes"
(Szenes Iván)

MÁTYÁS ISTVÁN és SZUHAY BALÁZS beszélgetése

SZABÓ JÁNOS

földművelésügyi miniszterrel

– Miniszter úr! Mostanában nagy vihart kavart az ön törvényjavaslata, mely lehetővé tenné a külföldiek földvásárlását. Töredelmesen bevallom: ez ügyben én is „belekötöttem" önbe. Azt állítottam a nagy nyilvánosság előtt, hogy ön ellenzi a külföldiek földvásárlását, de tudja, hogy a miniszteri javaslatokat mostanában illik megtorpedózni. Így aztán az elképzelésének az ellenkezőjét nyújtotta be javaslatként – hogy aztán a javaslatának az ellenkezője, vagyis az eredeti elgondolása emelkedjen törvényerőre. Mit szól ehhez a „támadáshoz"?

– Sértés. De állok elébe! Kard vagy pisztoly? De komolyra fordítva a szót: magam valóban híve vagyok annak, hogy külföldi is vásárolhasson földet, természetesen külön engedélyhez kötve. Ez most is így van: az önkormányzat jegyzője véleményezi, és a Pénzügyminisztérium engedélyezi. Lehet, hogy elég lenne az önkormányzat engedélye is. Ez a dolog most túlságosan átcsúszott a jogszabályi vetületből politikai síkra. Itt a választás, és most mindenki meg akarja védeni a magyar népet Szabó Jánostól, a külföldiektől... Én nem akarom feláldozni ezt a törvényt a rövid távú választási küzdelem oltárán; egy emberöltőre vagy még hosszabb időre szóló törvényt szeretnék. Aztán engem lehet felakasztani, kizárni, bezárni, lecsukni, letaglózni... A választások utánra minimálprogramot tűztem magam elé: nyugdíjas leszek...

– Ez a minimum-program. És a maximum?

– Természetesen az, hogy a következő ciklusban is országgyűlési képviselő leszek, hogy a kisgazdapártot bevisszük a koalícióba, hogy változatlanul a keresztény-nemzeti irányvonal kormányozza a következő négy évben is Magyarországot a boldogulás felé.

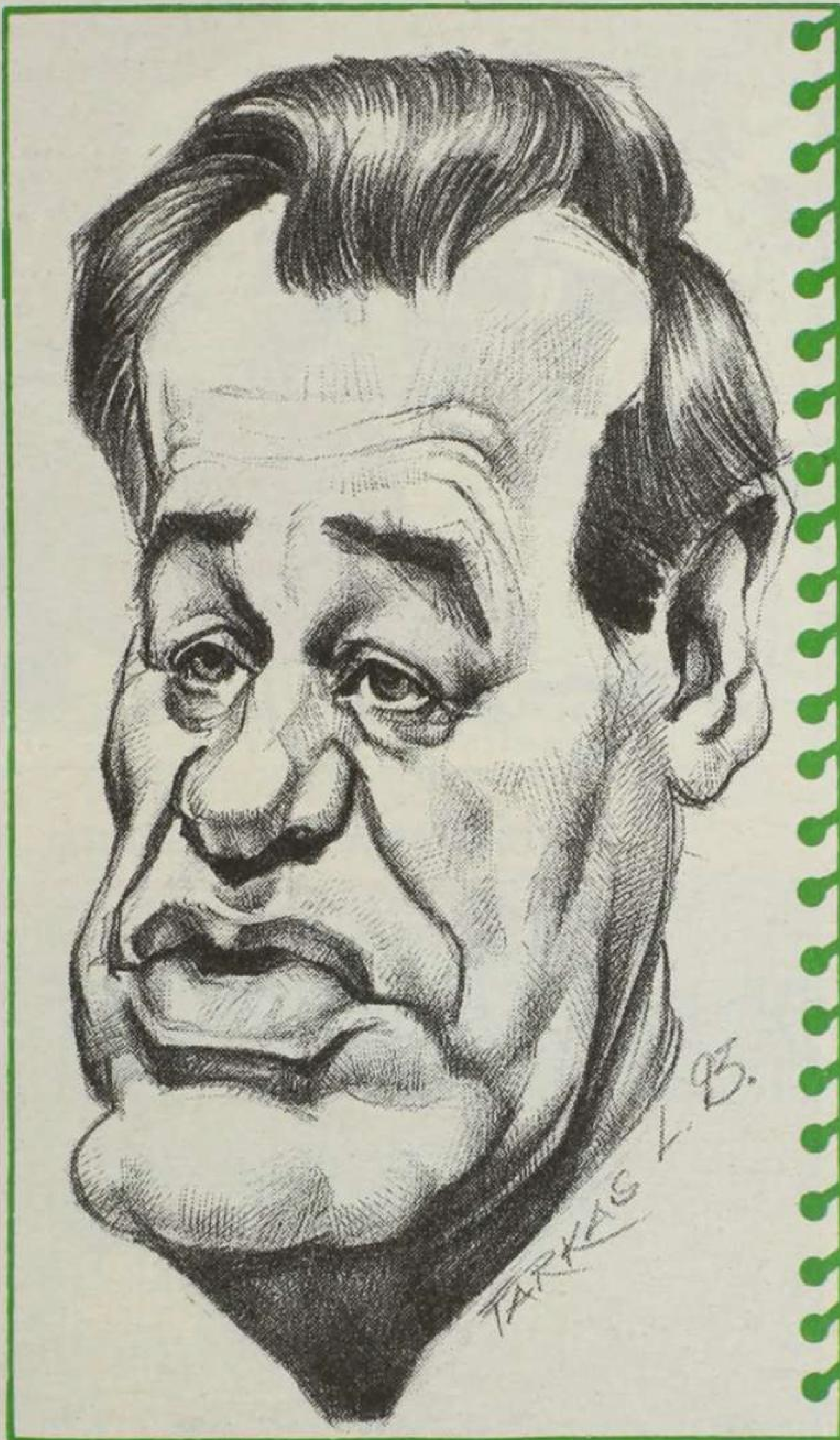
– Lesz egyáltalán a kisgazdapártból valami?

– Nem akarok hazabeszélni – bár nem várhatják tőlem, hogy teljesen objektív legyek, hiszen a jó boltos is dicséri a portékáját –, de azt mondom, jobb sorsra érdemes párt ez. Nagyon szomorú dolog, hogy kóklerek kezébe került a vezetés. És még szomorúbb, hogy ehhez a tömegkommunikáció, sőt; bizonyos értelemben a hatóságok is – ha nem is segédkeznek, de azt a látszatot keltik, hogy ez így van jól... Közben meg miből áll ez az egész kisgazdapárti vezetés? Három-négy busz mindig viszi a csápoló, fizetett tömeget egy-egy gyűlésre. A helybéliek már be se férnek a terembe... És mennek a nagyhangú nyilatkozatok a biztos választási győzelemről. Szerintem egyetlen párt sem fogja egyedül nyerni a választásokat.

– A „kizártak" sem egységesek.

– Sajnos, így igaz. Sokszor mérhetetlenül elkeseredett vagyok emiatt. 89–90-ben, amikor a politizálásba belekaptam, azt hittem, ennek a pártnak az útja egy fáklyásmenet lesz. Én gyerekfejjel megéltem a háború utáni koalíciós időket, és láttam, hogy az én falumban aki számított, kisgazda érzelmű volt, ha nem is volt párttag. Mert a falusi emberek nagyrésze nem törődött a pártbéli hókuszpókuszokkal. Azt mondták: „Kérem szépen, ha szavazni kell, leszavazok, a többi nem az én dolgom." De hát ahogy most áll a helyzetünk... nem tudom...

Nem a témától lesz melegünk. Odakinn perzselő hőség van, a miniszteri szobában is fullasztó a levegő. Légkondicionálás nincs. A miniszter kinyitja az ablakot, aztán panaszkodik:



– Hát uraim, ez így van... Amikor én vagyok a földművelési miniszter, nem elég, hogy én nem értek a mezőgazdasághoz, még az időjárás sem ért hozzá... Őrület, nem?!

– Ezt így leírhatjuk?

– Hát ugye, azt mondják, nem értek hozzá. Felsőfokú agrárvégzettségem nincs, ez igaz. De nyolcéves korom óta minden mezőgazdasági munkában részt vettem. Voltam először kötélteregető, aztán marokszedő, kaszás... Sőt, már az egyetemet elvégeztem, még akkor is szabadságot vétetett ki velem az apám, hogy menjek el a termelőszövetkezetbe aratni, hogy neki több munkaegysége legyen. Még 1960-ban is arattam a tsz-ben. Erre mi történik? A minap a feleségem felszáll a buszra Győrben, és két idősebb asszony rákezd – tudván-e, hogy ő a miniszter felesége vagy sem, nem tudom –, hogy: „Vajon tudja-e egyáltalán ez a földművelési miniszter, hogy a krumpli a földben terem?" Ha tudnák, mennyi krumplit kiszedtem... Lehet, hogy egy buszban el se férne... Hát, szóval...

– Humorral találkozott-e politikusi tevékenysége során?

– A Parlamentben néha van okunk a derűre. Jómagam is harsány kacajt váltottam ki egy nyelvbotlásommal, amikor – régi beidegződés alapján – a tisztelt Országgyűlést tisztelt bíróságnak tituláltam... Sokan másra sem emlékeznek eddig tevékenységemből, csak erre.

– Freudi elszólás. Hiszen hol van bíróság, ahol annyi jogász lenne, mint a mi Parlamentünkben?

– Így van, de ez természetes. Az Országgyűlésben mindenféle szakembernek kell lennie, de a jogalkotáshoz mégis csak a jogászok állnak a legközelebb – ha már országgyűlési képviselőképzés nincs. Én azt mondom, amikor kifogásolják a sok jogászt, hogy ez olyan, mintha azt kérdeznék, vajon a hadseregben miért van annyi katona...

– Vannak, akik azt is kifogásolják...

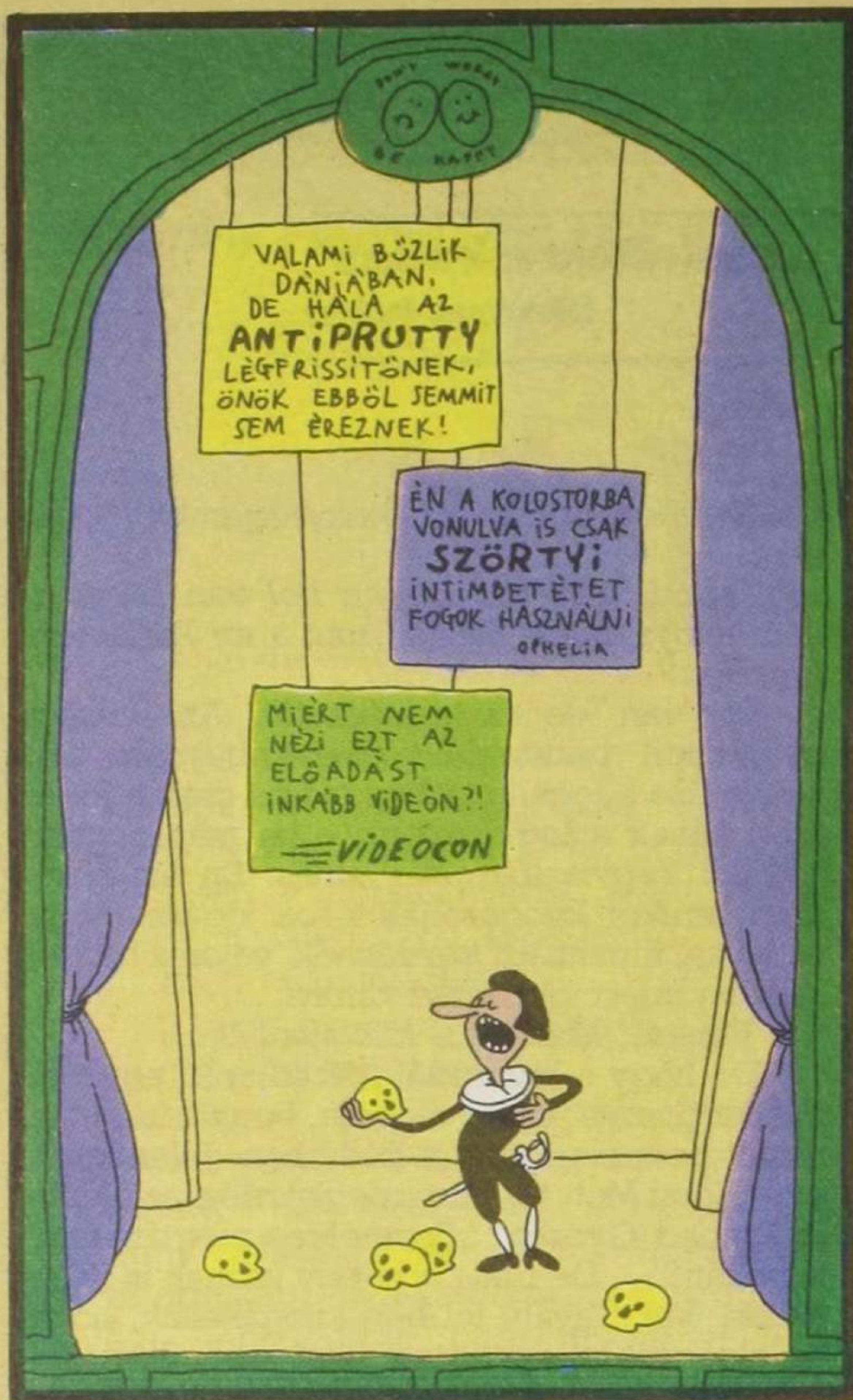
– De hogy a humornál maradjunk: egyszer föláll a Csurka, és azt mondja, hogy a kommunisták bennmaradtak a Rádióban. Jelentkezik erre Eörsi Mátyás, mire megkérdezi az elnöklő Szabad György: „Személyes megtámadtatás okán?" – De néha egy-egy szónak is nagy hatása van. Tavaly többen kifogásolták, hogy az október huszonharmadikai operaházi ünnepségre nem kaptak meghívót. Szerintem nem az Országgyűlést és az országot kell traktálni ezzel, de téma volt. Felállt Gál Zoltán, a szocialista frakcióvezető: „Kérem, a mi frakciónk is csak egy meghívót kapott!" Mire egy hang az MDF-ből: „*Sok!*" – Vagy egy másik eset. Egy fideszes képviselő az Andrásfalvy Bertalanhoz intézett interpellációját – szerintem – neveletlen és tiszteletlen hangnemben adta elő. Andrásfalvy felállt, hogy a tőle megszokott módon, észérvekkel, nyugodtan, higgadtan válaszoljon, de mielőtt megszólalhatott volna, valaki odakiáltott: „*Adj neki!*" – De nekem az tetszett a legjobban, amikor az önkormányzatokról folytatott vitában fölállt egy fideszes képviselő és azt mondta: „Előfordulhat, hogy az önkormányzatok felállnak, de nem lesznek működőképesek." Mire az MDF-es Réti Miklós így replikázott: „Kedves barátom, fogadja el tőlem, úgy is, mint idősebbtől, úgy is, mint orvostól, hogy ha valami feláll, akkor az működőképes..."

– Lám, ha valaki humort sző a politikába, sikert ér el.

– Egyetértek. Humorral meg lehet fogni a hallgatóságot. Egyszer olyan témáról kellett beszélnem egy gyűlésen, amivel a kisgazdák elégedetlenek voltak. Éppen ezért csodálkoztam, hogy amikor a szónoki asztalhoz léptem, taps fogadott. Megköszöntem a tapsot, de hozzátettem: jó lenne belőle egy kicsi szegényebb időkre. És ahelyett, hogy belekezdtem volna azonnal a beszédbe, megkérdeztem, ismerik-e azt a sanzont, amikor az öreg anyóka faggatja az öreg apókát, megcsalta-e az életben? Az apóka némi húzódozás után bevallja, hogy egyszer bizony megcsalta. Mire az anyóka: „Látod, látod, az az egy milyen jó lenne most..." Ne vegyék dicsekvésnek, de a gyűlés hangulata rögtön megváltozott. Mint ahogy Téten is történt, egy másik gyűlésen, még a választások idején. Alaposan felkészültem a beszédemre, de miután elmondtam, valaki közbekiabált: „Mit akar itt maga a kisgazdapárt színeiben? A kisgazdapárt nem lesz itt nyerő!" Hát ez eléggé kiábrándító volt... de azt találtam válaszolni, hogy „Kérem szépen, láttam egy olasz filmet, amelyben egy szicíliai nő azt mondta: egy igazi férfi mindig próbálkozik... Hát én próbálkozom..."

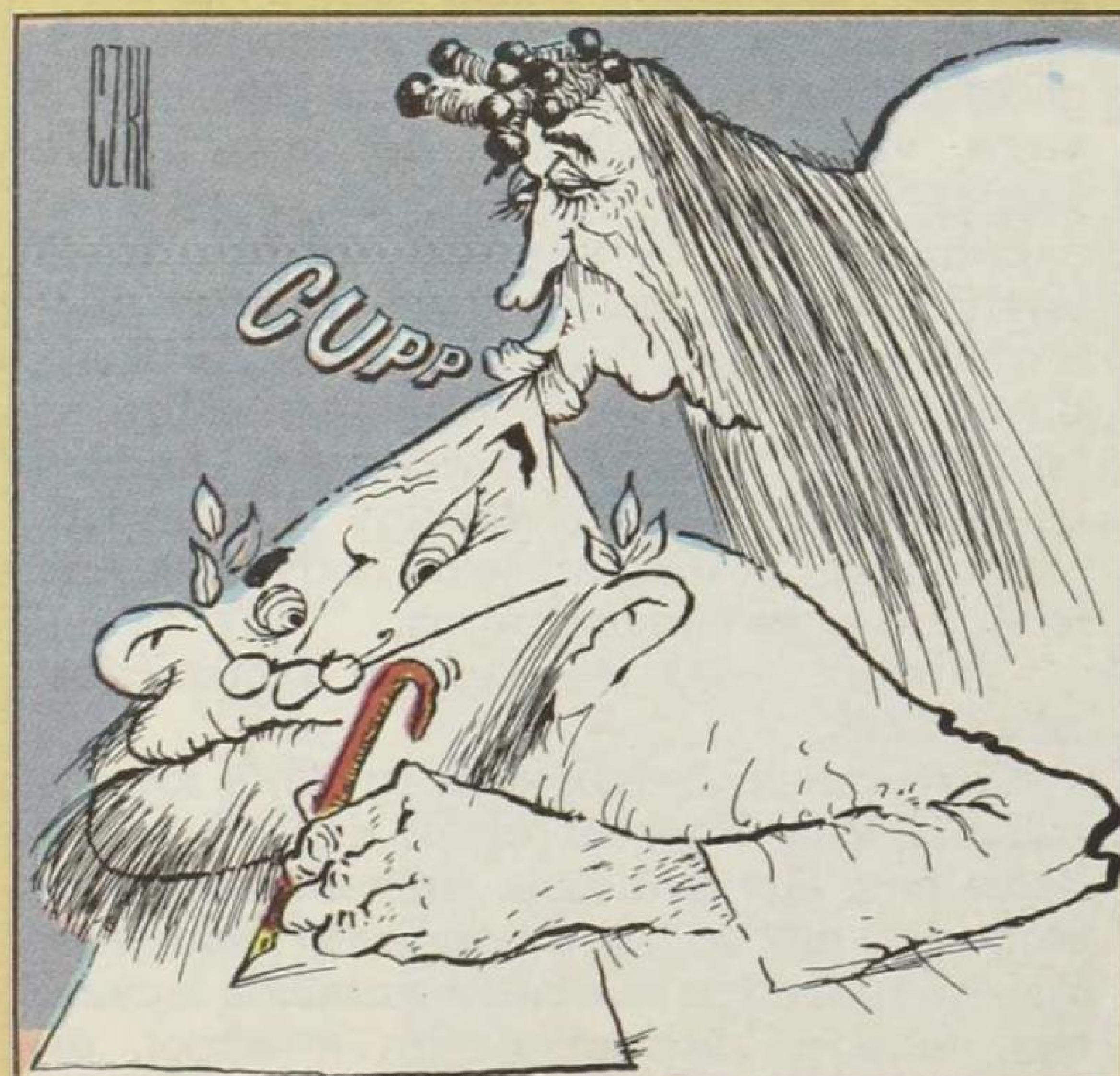
– Köszönjük a beszélgetést, és kívánjuk önnek, hogy ne a minimum-, hanem a maximumprogramja váljon valóra.

– Köszönöm. Én mindenesetre próbálkozom...



„Szerepálmom a II. alabárdos!"
(III. alabárdos)

A MÚZSA CSÓKJA

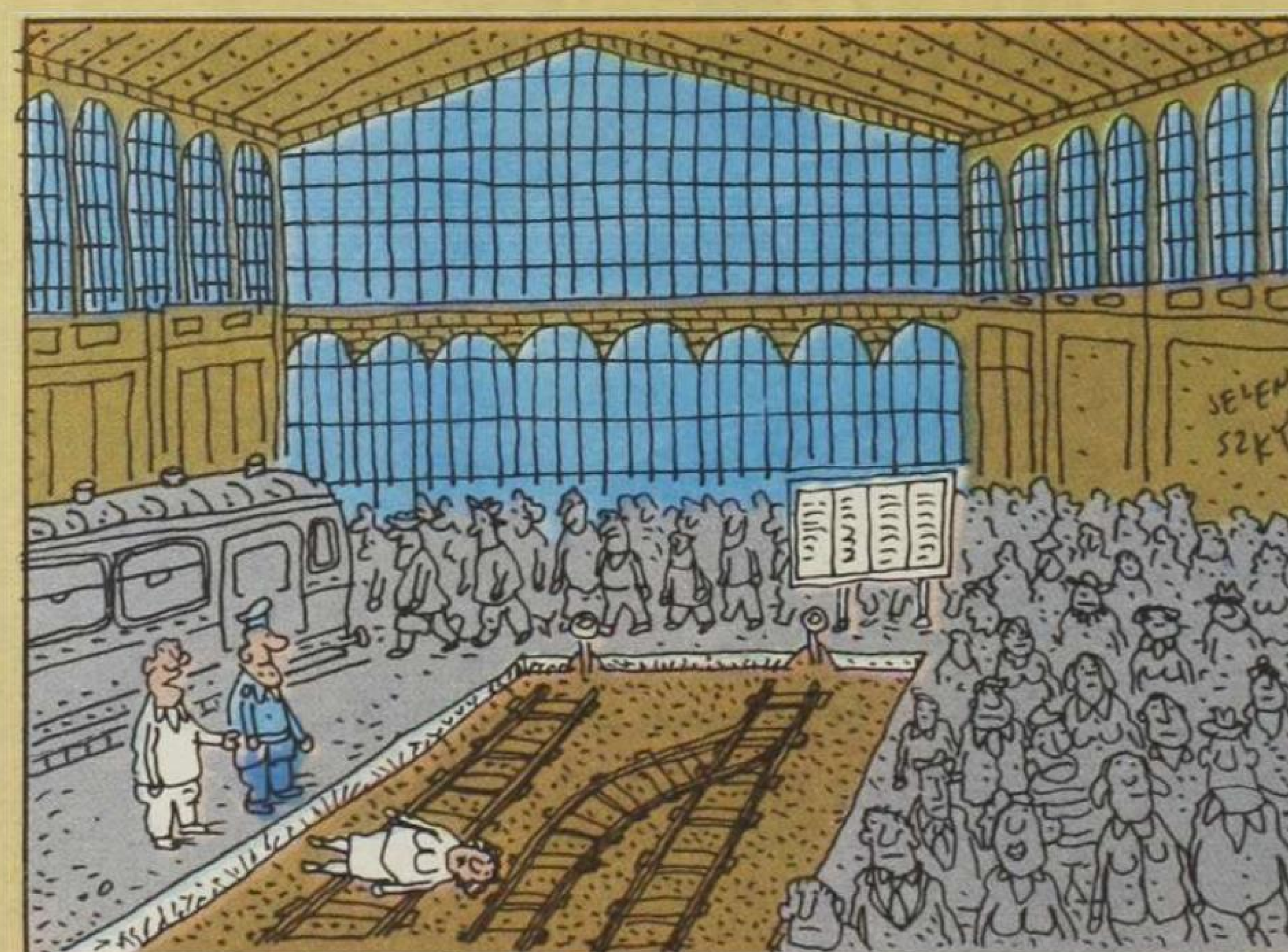




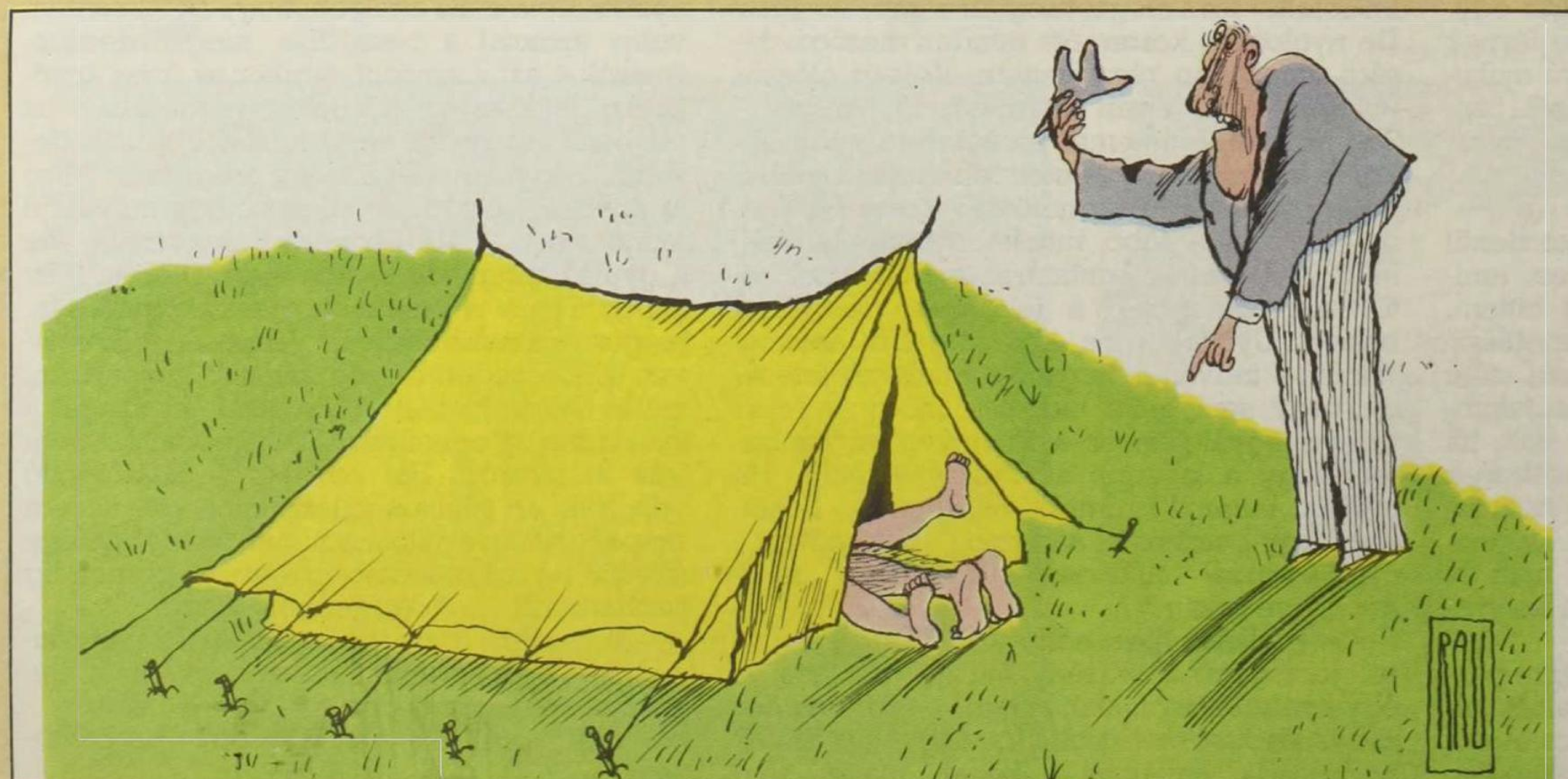
ALVÓSZÍNHÁZ



SÁTORSZÍNHÁZ A NYUGATINÁL



– Nincs semmi baj, biztos úr, csak az Anna Kareninát próbáljuk!



– Bocsánat, ez a Vígszínház?

LUDA

SZÍ

WALTER BÉLA:

A PR

(Premier p

(Budapesten, a Klauzál té BMX Kísérleti Színház teg félreértelmezésének premie könyv hál' isten rövid részle

Szereplők: OTHELLO, DE

(Középkorú várban a ha bútor, hatalmas ágy, a sard dereng…)

DESDEMONA *(a Szomszé* enyém soha már… mór.

OTHELLO *(beront, tajték*

DESDEMONA Miért kérd ölni?

OTHELLO *(hosszan töpre*

DESDEMONA *(mérgében*

OTHELLO Megcsaltál, as

DESDEMONA *(már bun* Cassióra gondolsz?

OTHELLO A Bűvész Szín

DESDEMONA Ó, még bűvészet! Bánsági, Garas, E

OTHELLO Beléd fojtom a

DESDEMONA Ahh, sírás hadd éljek reggelig.

OTHELLO *(órájára pillant*

DESDEMONA *(hasbeszé* címszerep…

OTHELLO *(meginog)* Sha

DESDEMONA Beckett, G

OTHELLO Felelj, Desde Mennyi lenne a gázsi?

DESDEMONA Hörr... hö

OTHELLO Atyavilág! Esm *illetve dugába dől) Fojt… kö*

(kö



– És most megmentőnk, a bankiga

MATYI

A D A

MIER

izönségnek)

é, félemelet kettőben működő tta elrettentő sikerű Othello adkezdés ürügyén a szöveg- skedünk önöknek.)

lemona hálószobája. Kevés üvegek, hóvége. Kékes fény

Oh, Nagy Fehér, nem leszel

ál az este, Desdemona?
ernyőt bámulja) Meg akarsz

a Dunára) Oszt' mér?

enyt néz a sportcsatornán)

erződtél, te beste!
Ott lesz ám csak az igazi ná…
zi is)
a tévére bök) Ölj meg holnap,

(fojtogat tovább)
zbe jer te is, kapnál fincsi

ear király?
nul)
sterséges légzést alkalmaz)

mutatja)
! *(nyelvet ölt, majd kardjába,*

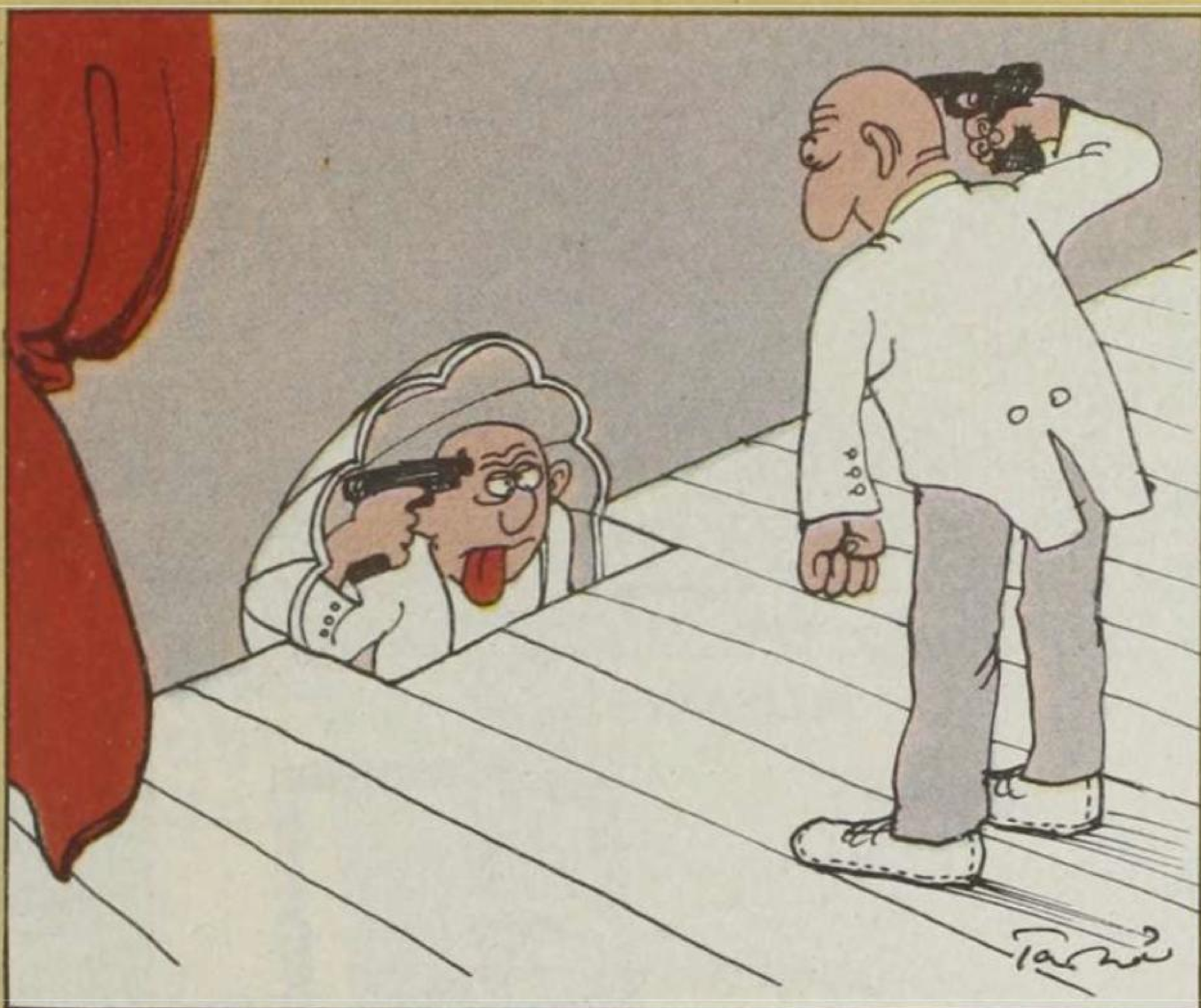
ny)



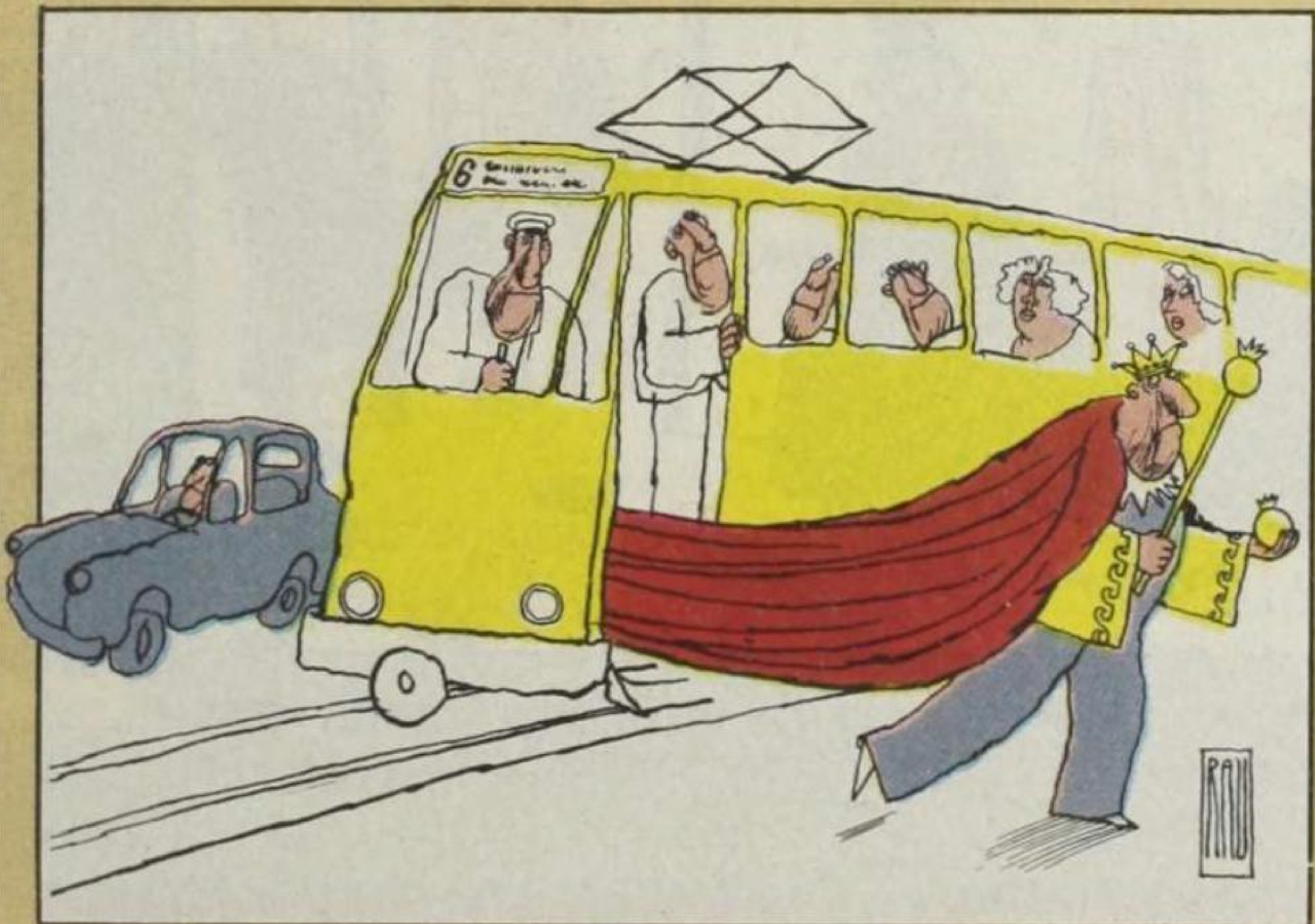
nekli az Akácos utat.



– Értsék már meg, jóemberek, itt nem készülnek újabb rendszerváltásra! Ez nem a Jurta.



KEZDŐDIK A SZÍNHÁZI ÉVAD



AZ UTOLSÓ SIMÍTÁS

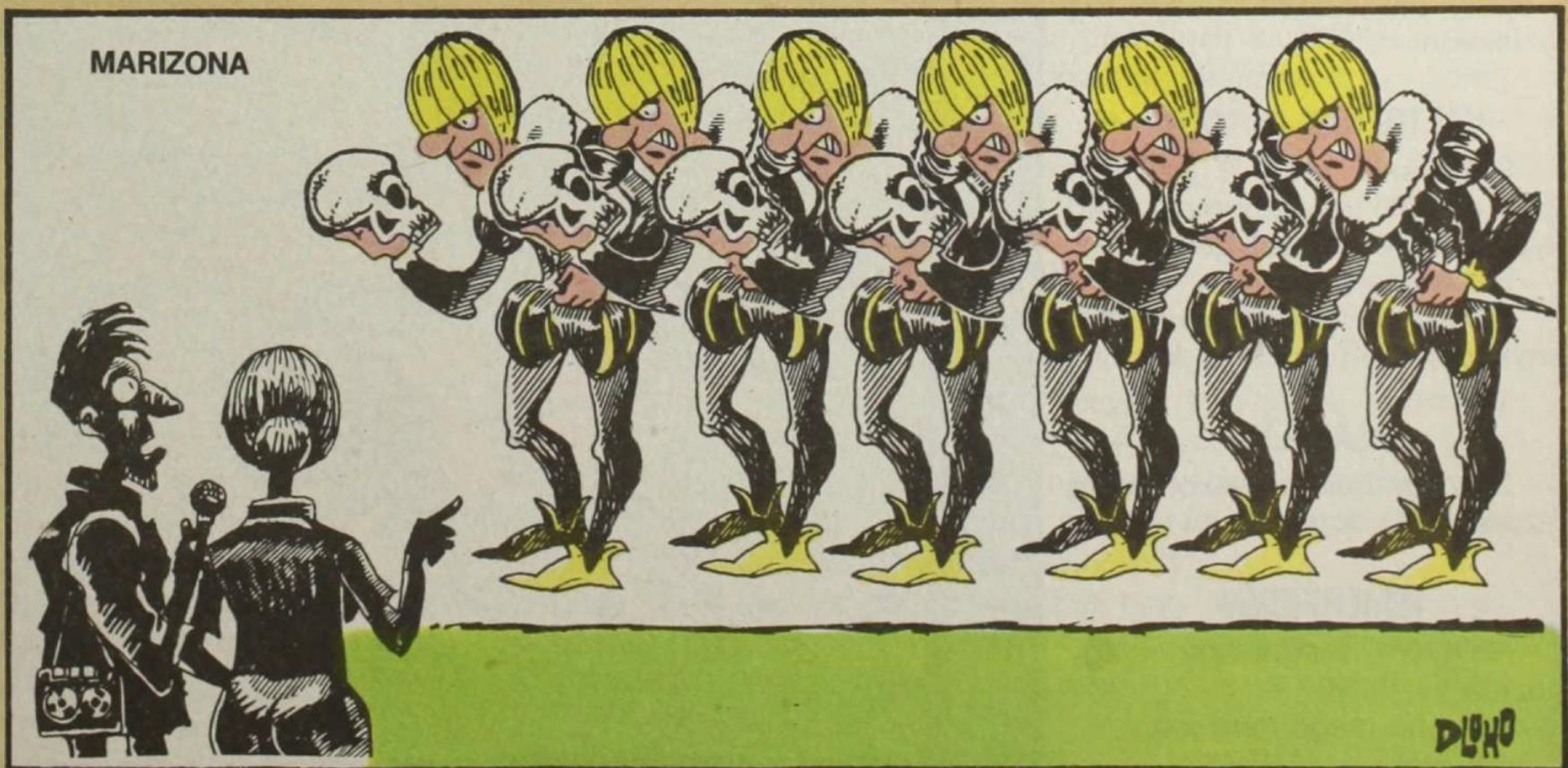


MŰVÉSZSZÍNHÁZ



– Mi az hogy! Nálunk még a II. alabárdos is Kossuth-díjas.

MARIZONA



– Nem kellene valahonnan egy Poloniust is szereznünk?

SZILÁNKOK

IGÉNYES VENDÉG

– Kérek három tojásból rántottát, de a tyúk előttem tojja a tojásokat.

NŐI DOLGOK

– Az én erősségem, hogy a kellő pillanatban nagyon gyenge tudok lenni.

ORVOSNÁL

Doktor Umberstock mérgesen dorgálja betegét:

– A múlt héten megmondtam, hogy egy korty alkoholt sem szabad innia. Miért kérdezi ezt most megint?

– Gondoltam, azóta esetleg fejlődött valamit az orvostudomány.

KRITIKA

A műsorban a legjobban a konferanszié tetszett, aki megfázása miatt nem jött el az előadásra.

JÓ KIS HÁZASSÁG

– Az én feleségem oda megy és azt csinál, amit akar. De azt megkövetelem, hogy este tízig haza ne jöjjön!

FALÁNKSÁG

– Inkább semmit nem eszem, mint keveset.

JÓ EMBER

– Gazdag szeretnél lenni?

– Nem, csak azt szeretném, hogy te legyél szegény.

MAI IDŐK

– Csináltattam egy pár lúdtalpbetétet.

– Bokasüllyedése van?

– Nem, de azt mondják, jövő hónapban drágább lesz.

TÍPUS

– Önt megbírságolom, mert az a típus, aki szabálytalanul fog közlekedni.

VÁLTOZNAK AZ IDŐK

– Emlékszel arra a harminc évvel ezelőtti fényképemre, amin olyan derűsen mosolygok?

– Emlékszem.

– Nos, ma már azon a régi fényképen sem mosolygok.

ALAPELV

– Nős emberrel akkor sem kezdek ki, ha éppen az én férjem.

ISMERKEDÉS

– Hölgyem, meghívhatom egy moziba?

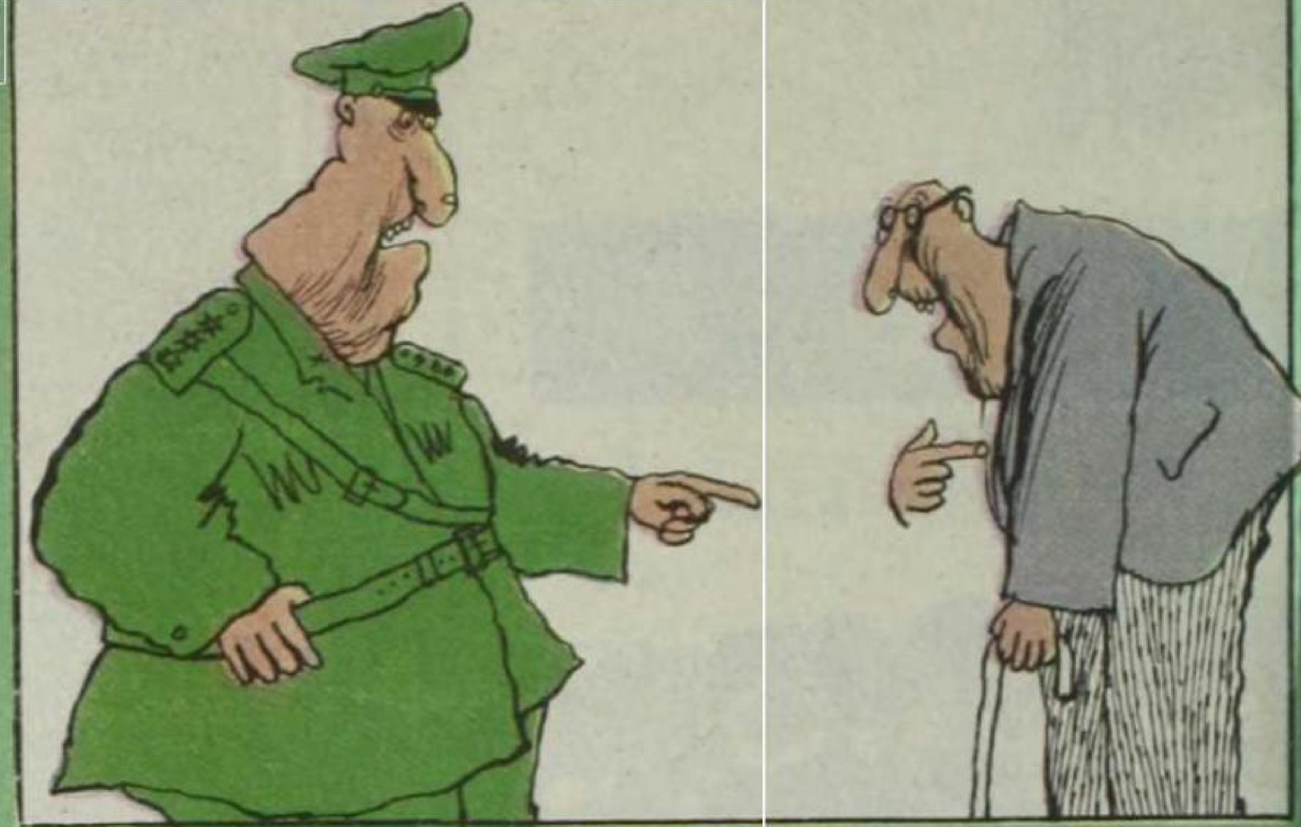
– Igen, ha maga nem jön.

GALAMBOS SZILVESZTER

ÚJONCOK



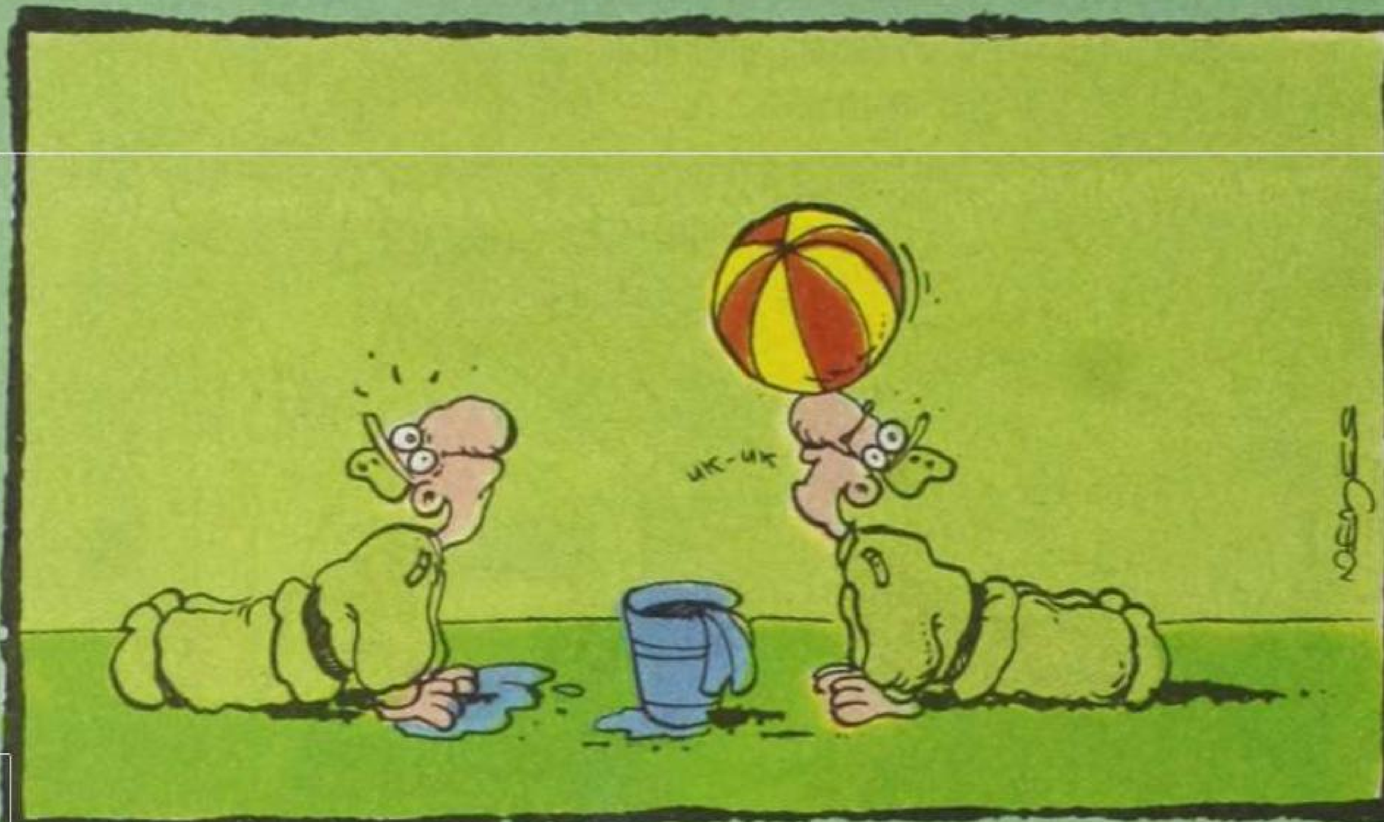
– Te, ez komolyan vette, hogy angyalbőrbe kell bújni!



– Hogy jutott eszébe, ebben a korban mint ön, katonának jelentkezni?

– Ezt kikérem magamnak, én Fidesz-tag vagyok!

A RENITENS





– Mi az, őrmesterkém, maguknál nincsen munkanélküli segély?

ÁLLOMÁNY

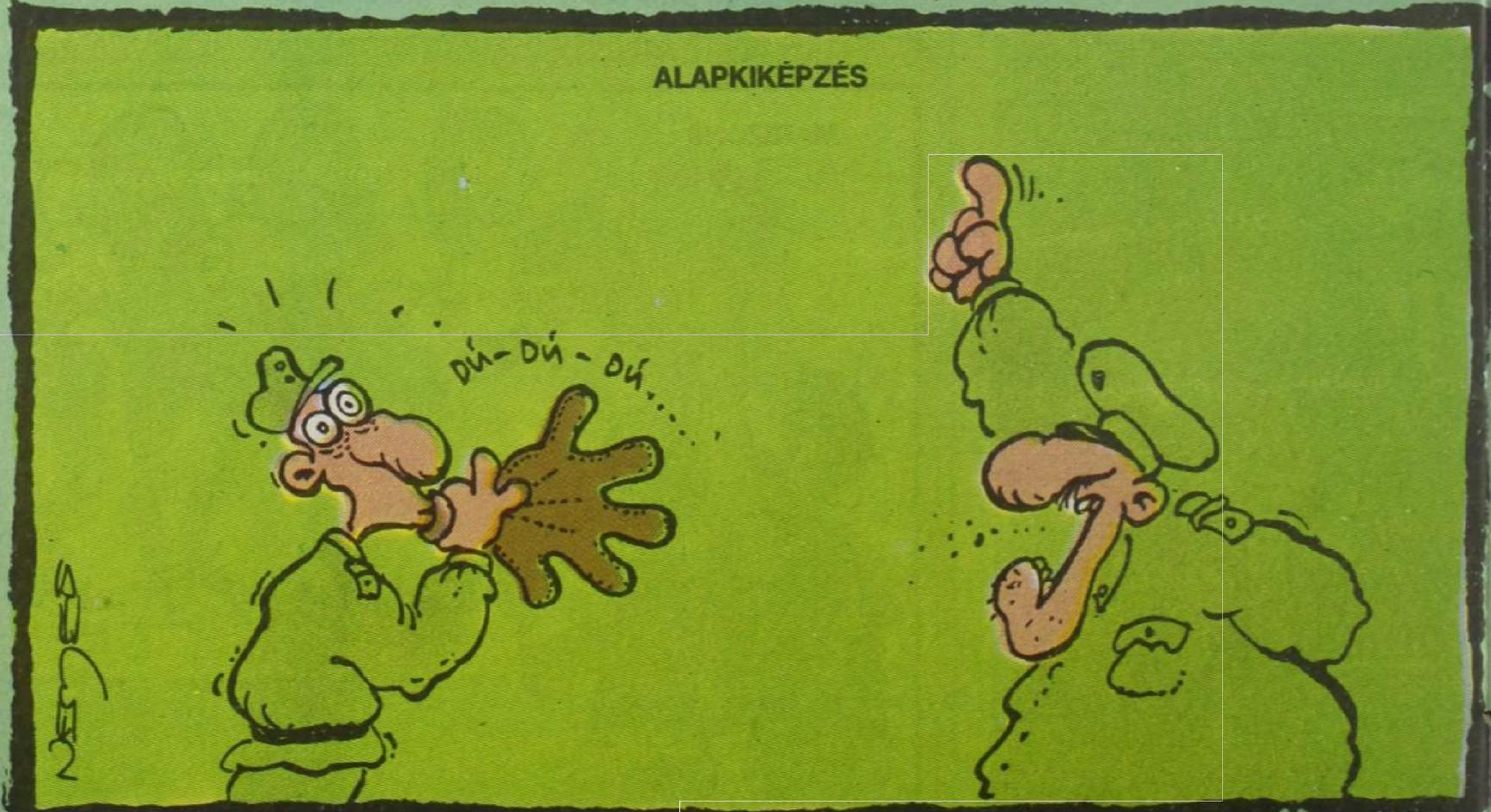


– Ön szerint, hadnagy, bírna egy olyan erős fizikai megterhelést mint egy hosszú rohanással kombinált ellenség elöli megfutamodás?

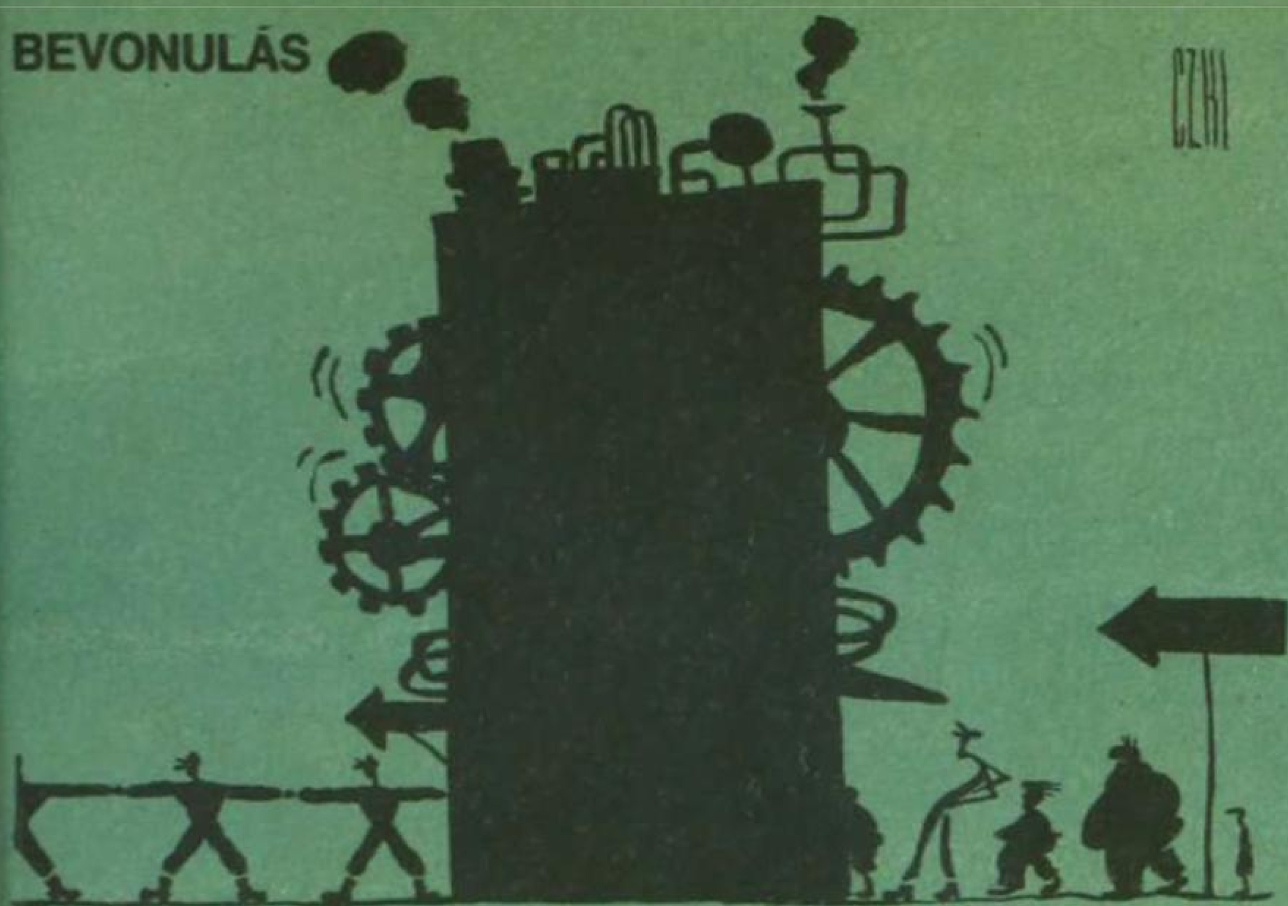


– Bélám csak forralt tejet iszik, utálja a bőrös virslit és a húskonzervet…

ALAPKIKÉPZÉS



– Dudálj!



BEVONULÁS

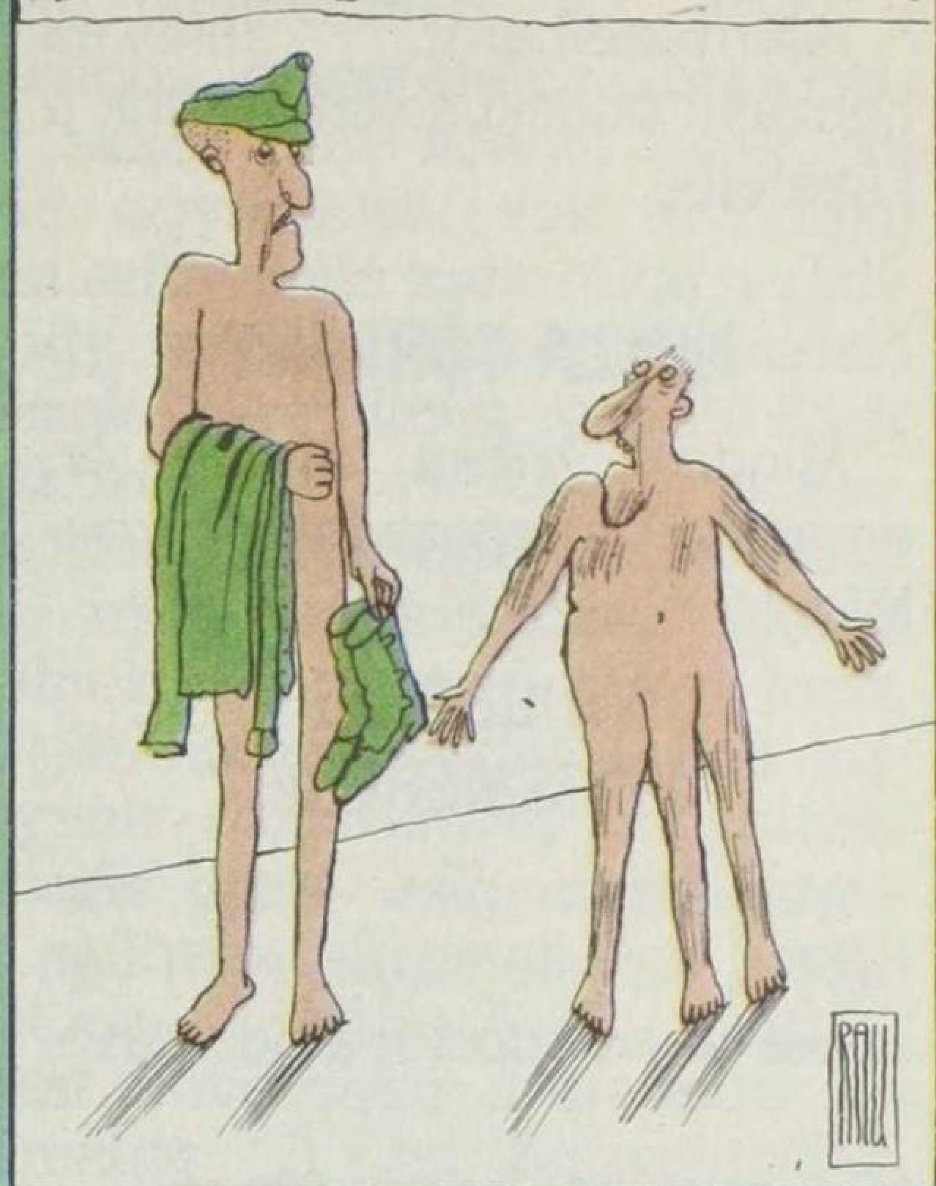


– És elalvás előtt tessék majd megsimogatni a hátát, és elénekelni halkan a Boci-boci tarkát!



– Igazodj!





– Nem feleltem meg, mert csak párosával adnak bakancsot!

BODNÁR GYULA:

ÍDÖSANYÁM!

Itt vagyok a seregben! Emlegetem ám magát sűrűn, mert hogy jól beétettek éngem otthon. Még hogy arany életem lesz, meg mifene! Na, ez nem gyött be, de olyannyira nem, mint annak idején, amikor beíratott az általánosba. Ott is mondta a tanétó úr, hogy: „– Ugyan má, Juliskám lelkem (ez a Juliskám lelkem, ez maga vót, idösanyám!), van magának szíve betűvetéssel terhelni ezt a gyerököt? Hászen láthatja, mennyire fejletlen az istenadta!" Itt meg a főtörzs bajtárs akadt ki, hogyaszongya: „– Biztosan egyenest a lakodalmi asztaltól gyütt az az orvos, amék éngem bésorozott!"

Mert hogy világos legyen a képernyő idösanyám előtt, az történt: én tutira vettem, hogy este diszkó lesz. Tehetek én arról, hogy reggel a tizedest félrehallottam? Azt mondja: „– Na, sok bambaképű szkínhed, itt aztán diszkó jó dóguk lesz!" Este aztán, amikor a buli felől érdeklődtem, akkor tudtam meg, hogy nem „diszkó jót", hanem „disznó jót" kellett volna hallanom. Tudja, úgy jártam, mint amikor az öreg állatorvos szopornyicának hallotta félre azt, hogy sertéspestis.

Szóval, ídösanyám, lőttek a diszkónak, meg majd hogy nem nekem is. Az történt, hogy rajtunk próbálták ki az új gyakorlóruhát. Tökjó terepszínű, de aztán úgy beleolvadtam véle a tájba, hogy egy álló héten át nem találtam meg magamat!

Újabban azért imádkozom, hogy a vezényszavakat nehogy félreértsem. Szerencsére az ezredkáplán megnyugtatott, hogy ha azt mondják a sorakozónál, hogy: „– Balra át!", az nem azt jelenti, hogy be kell lépni a kommunista pártba. ...A káplán úrról jut eszembe, hogy a múltkor majdnem félresikerült a tábori istentisztelet. Valaki ugyanis kicserélte a püspöki körlevelet a kommunista kiáltvánnyal. Másnapra derült ki, hogy a tavaly menesztett politikai tiszt volt a tettes, aki öregcserkésznek öltözve álcázta be magát az ezredkörletbe. Az őrség baromi nagy büntetést kapott, két napig nem hívhatták a Dévényi bá nintendóját!

Azt is megmondhatták vóna, idösanyámék, hogy összevissza szokás itt beszélniük a tiszteknek. Mer' hogy azzal kezdték, hogy mennyire kímélni kell a technikát, mert itt sem telelt jól a költségvetés, de amikor az ember fia megkíméli a céltáblát, akkor még nékik áll feljebb! Mondok a főhadnagy bajtársnak: „– Miért azt a szép céltáblát lődözzem össze, inkább lövök még két tucat ózonlyukat, ennyivel több vagy kevesebb már se nem oszt, se nem szoroz!"

No de, mindezek ellenére örülhet, idösanyám, mert igen dicséri magát a századparancsnok bajtárs! Mindig mondja, hogy nem egy idétlen gyerök a maga fia! De nem ám! Szerinte kiteszek egy tucatot is! Egyébként cseppet sem kell szégyenkeznie, még tán ki is fogják magát tüntetni azért, hogy megszült engem a hazának. Tegnap is mondták, hogy: „– Kis ország, nagy baj" és mindenki rám nézett. Ha látta vóna, idösanyám, biztos, hogy könnybe lábadt volna még a tyúkszeme is. Aztán meg úgy vártak ezek itt éngem a seregben, mint a Torgyán úr a golyóálló mentőmellényt.

Ídösanyám! Isten engem úgy segéljen, hogy magából az ezredparancsnok saját szájából hallottam, hogy nélkülem nem lenne komplett az ármádia. Mert miután meglátott – és mielőtt elájult – a fejéhez kapott és felkiáltott:

„– Na, már csak maga hiányzott!"

MAGYAR MURPHYK

SZONDA IMHOFF ELŐREJELZÉSE

Környezetbarát, fékezett habzású politikusokat várunk a közéletbe.

NULLA TÖRVÉNY

Minden kritika annyit ér, amennyit megszívlelnek belőle.

WOODSIDE FELISMERÉSE

Már régen nem lenne korrupció, ha ellenszere nem vált volna a korrupció áldozatává.

SNIDER KÖZÉLETIJE

Mások gondjai akkor kezdődnek, amikor te jónak találsz valamit.

O'TOOLE ÉRTELMEZŐ SZÓTÁRÁBÓL

Ha azt hallod: éppen most sajnos nem – nyugodj meg: máskor sem!

FOWLER EGYÜTTÉLÉSI SZABÁLYA

A jó házasság titka, ha nem teszed szóvá azt, amit szóvá tehetnél.

ROBERT AXIÓMÁJA

Az eredmény alapvető tulajdonsága, hogy mielőtt megszületne, megváltozik a helyzet.

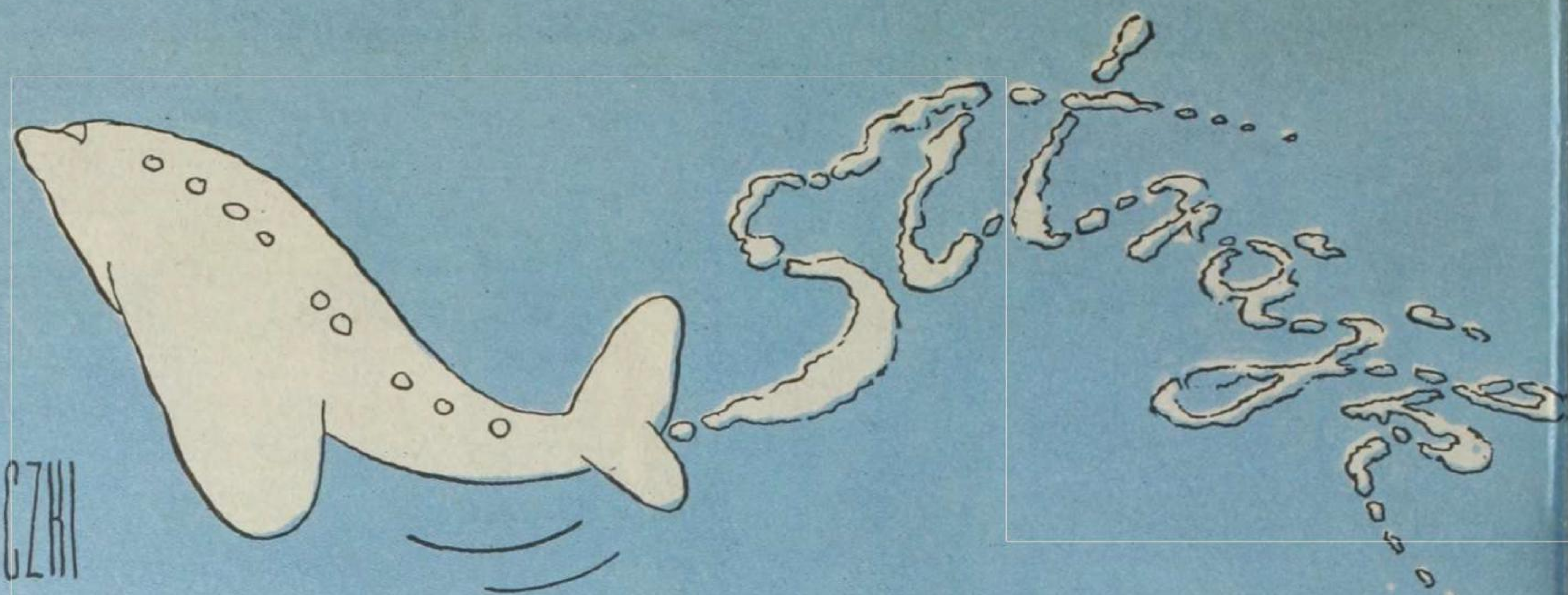
JACOBS KIS HUMORTÖRTÉNETE

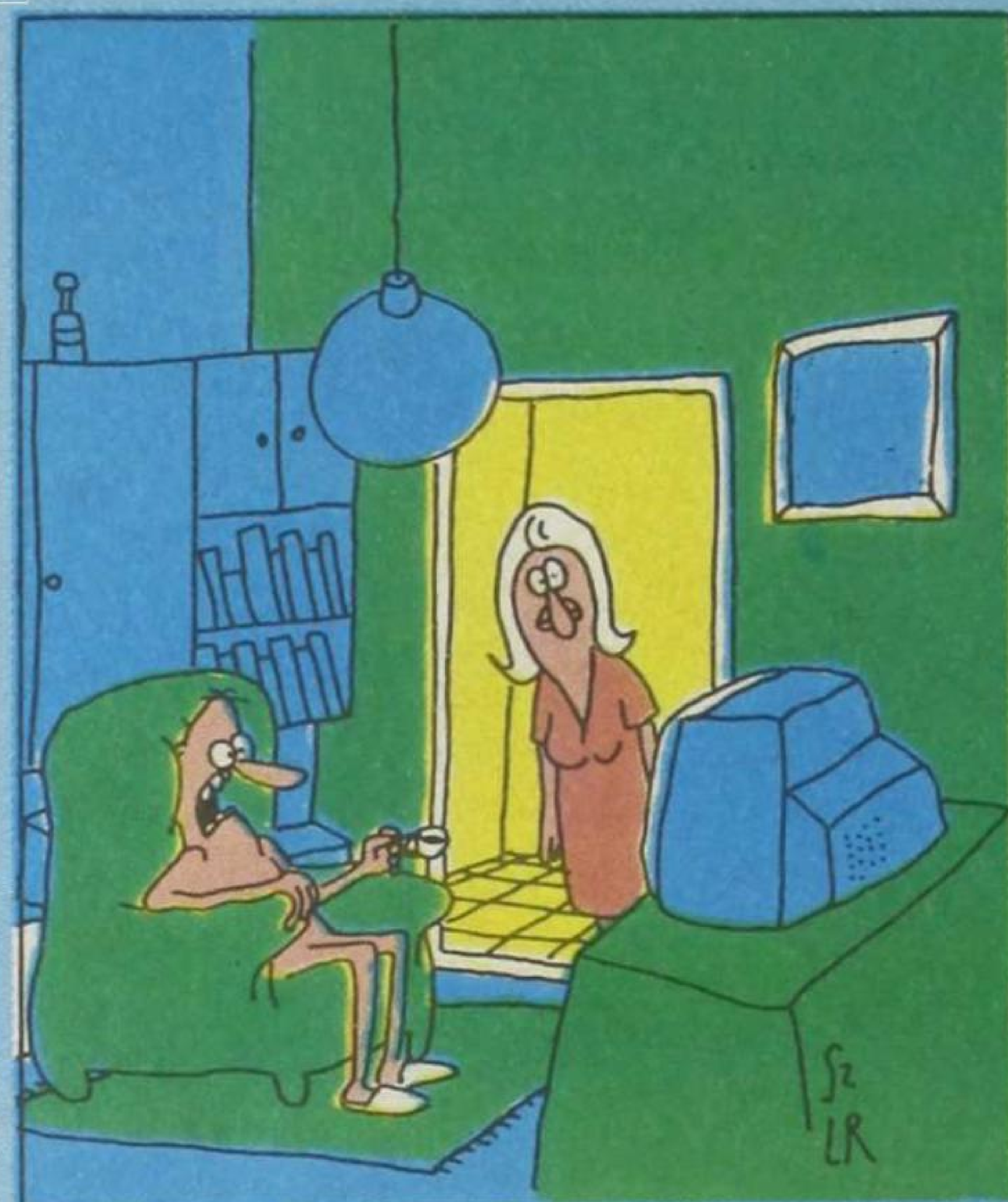
1. Beszkárt.
2. Patyolat.
3. Apeh.

TŐMONDAT TÖRVÉNY

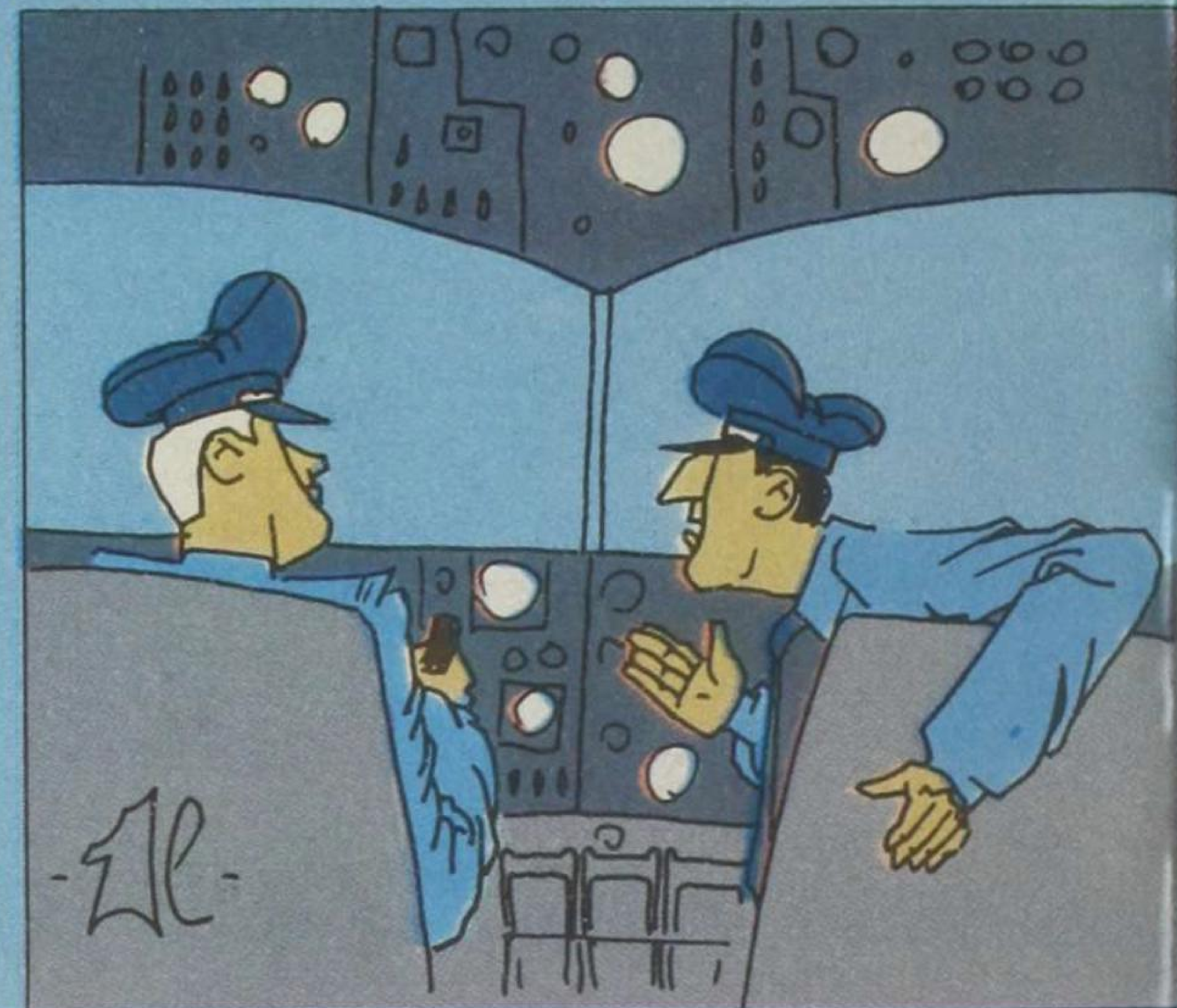
Sokk ami sok.

BECSEI MIKLÓS





– Na tessék. A pilóták meg a repülőgépszerelők után most a repülőeltérítők is sztrájkolnak!

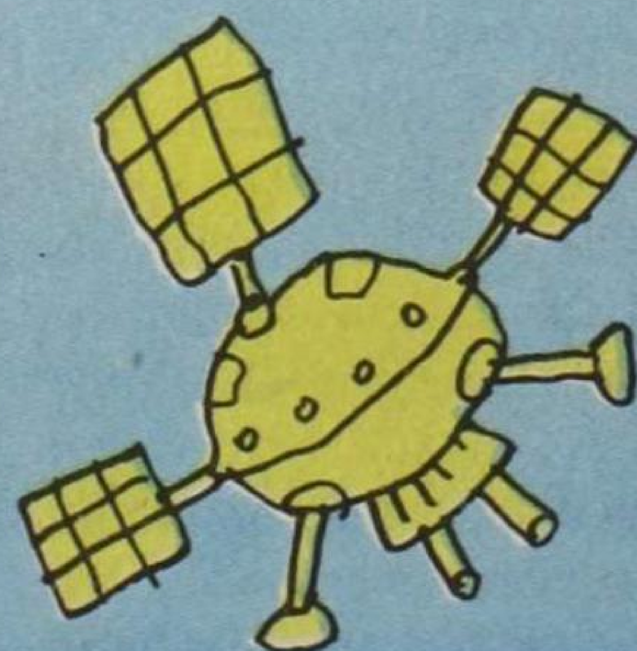


– Azért ne nagyon hajtsuk meg a verdát! Sose lehet tudni ezekkel az idegen szerelőkkel.

Amit viszont szívesen látnánk:

A FERIHEGYI TAXIS HIÉNÁK SZTRÁJKJÁT





– Mars innen!

VALAHOL A MARSON



– Már megint egy földi muslinca!



HUMORISTÁK KLUBJA (1971)

Megint rossz fát tettem a tűzre, helyesbítést kell kérnem, sajáthangúlag. Kabos László szilveszteri tévémonológjában egy rosszul dolgozó téesz viselt dolgait teregette ki – nem éppen felmagasztalólag. A szám nem volt konkrét, csak tipikus, általános jelenségeket taglalt. A költött történet, költött színhelyen is játszódott, Remetebárkányban.

Lacikának nem tetszett a fiktív falu, vagy nem jutott eszébe, ő bizony váratlanul Karakószörcsögöt mondott az élő adásban. Nem is tudta, hogy létezik ilyen település, de jól jött a szájára, olyan viccesen hangzik.

Én tudtam, de mit tehettem? Netán berohanok a stúdióba, megszakítom a műsort, félrelököm Kabost, és ott nyomban tisztázom magam, ország-világnak megmutatván az eredeti szöveget?

Ennél is jobb, ha lapítok, és megvárom: mi lesz.

Virtigli, magyaros folytatás lett. A vérig sértett téesz több kereskedelmi partnere – néhány budapesti vállalat – január 2-án gyanúperrel élt a szövetkezet pénzügyi helyzetét illetően, és fedezeti igazolást követelt hitelképességükről.

Sajnálatos, hogy ugyanabban a magánszámban, néhány mondattal odébb hangzott el az a vicc, hogy a nevezett téeszben keresztezték a görögdinnyét a bolhával, hogy amint fölvágják, a magok automatikusan kiugráljanak belőle. Furcsáltam, hogy efelől nem érdeklődött nálam egyetlen kísérleti kutatóintézet sem.

Milyen viszonylagos a humor hatásfoka! Tíz év alatt csaknem ezer írásom jelent meg a sajtóban, több mint száz műsoromat telekommunikálták. Ezek során számtalan személyt, szervet, céget és intézkedést bíráltam meg, előre megfontolt szándékkal, visszaesőként. Szinte sosem volt semmi foganatja. Most meg tényszerű adatnak vélték egy akaratlan rossz viccet. Ez aztán öngól! Van-e más választásom, mint hogy bűnbánóan tördeljem a kezem?

•

Balla Katalin kezdeményeként havonta megjelenik a képernyőn a Humoristák Klubja. (Ágoston György, Kaposy Miklós, Mikes György, Ősz Ferenc, Peterdi Pál, Radványi Barna, Somogyi Pál, Soós András, Tardos Péter.) Néha tűrhető kis szkeccsek sikerednek benne, amikor színészek játszszák életképeinket; többnyire viszont esetlenül csetlünk-botlunk, ha magunk alakítjuk betanult szerepeinket. Eszelős rendelkezéseket kommentáltunk, jegyzőkönyveket elemeztünk, a nézők levelei alapján szedtünk ízekre valóságos eseteket – időnként még mulatságosak is tudtunk lenni. De a „mintha" szituációkat képtelenek vagyunk elhitetni, az oldott cseverészés legtöbbünknek nem megy.

Még csak azt sem mondhatom, hogy nem hagytak bennünket saját normáink szerint megnyilvánulni. Sőt, nagyon is magunkra hagytak. Nem volt velünk (és közöttünk) olyan magával ragadó, szuggesztív egyéniség, akinek ez az egész igazán fontos lett volna.

Kilenc szuverén, rakoncátlan, sokféle megrendeléstől-felkérésig lótó-futó, amatőr gyülekezete maradtunk, s nem lettünk megszállottak együttese, csapata, klubja.

A tévések nem tisztázták sem magukban, sem velünk, hogy mivégre is társultunk. A mindössze tíz adást megért sorozatnak egymás után öt szerkesztő (Balla Katalin, Lehel Judit, Geszty Péter, Liszkay Tamás, Fellegi Tamás), és hat rendező (B. Farkas Tamás, Fellegi Tamás, Bednai Nándor, Bánki Iván, Szirtes Tamás, Bozóky István) viselte gondját. Hogy partnereink szüntelen váltogatása legalábbis egyik oka volt mérsékelt teljesítményünknek, azzal támasztanám alá, hogy a szinte azonos összetételű humoristatársaság akkor már hosszú évek óta produkált egyenletes, sok nívódíjjal fémjelzett színvonalú kabarékat a rádióban – egy rendező és két szerkesztő –, összeszokott irányítása mellett. Ezek a hatáskörök a rádióban egészséges módon keverednek, kiegészítik egymást, míg a televízióban élesen elkülönülnek, ott a rendezőket kész, minden elemükben véglegesített forgatókönyvek rögzítéséhez szoktatták. Tegyük azért hozzá, hogy a rádió egyszerűbb műhely, ott, mint egy háztáji kertészetben, kézierővel tudjuk egyenként nevelgetni a gyönge kis viccpalántákat. A tv bonyolultabb, nagyüzemibb, több az ember, zavaróbbak a technikai hibaforrások. Ott nincs mód pepecselésre; ott traktorral, kombájnnal kell betakarítani a termést. A végtermék minősége bármelyik piacon összevethető az állami és a maszek árudák kínálata közti különbséggel.

•

Állítólag megtörtént.

Magyar zenészek egy csoportja a Szovjetunióban Rákosi Mátyással találkozik. Megszólítják, az öreg örvendezik, meghívja őket magához. Beszélgetés közben megkérdi tőlük:

– Mondják, nem kérik ezt számon maguktól? Nem lesz ebből bajuk, hogy meglátogattak engem?

– Ugyan, Rákosi elvtárs? Nálunk azok az idők rég elmúltak.

A rajzokat a Ludas Matyi 1971-es számaiból válogattuk.

A BALATONI MŰÚTON



Hogy meg fog lepődni, ha megtudja: mi is fiúk vagyunk.

FALUN

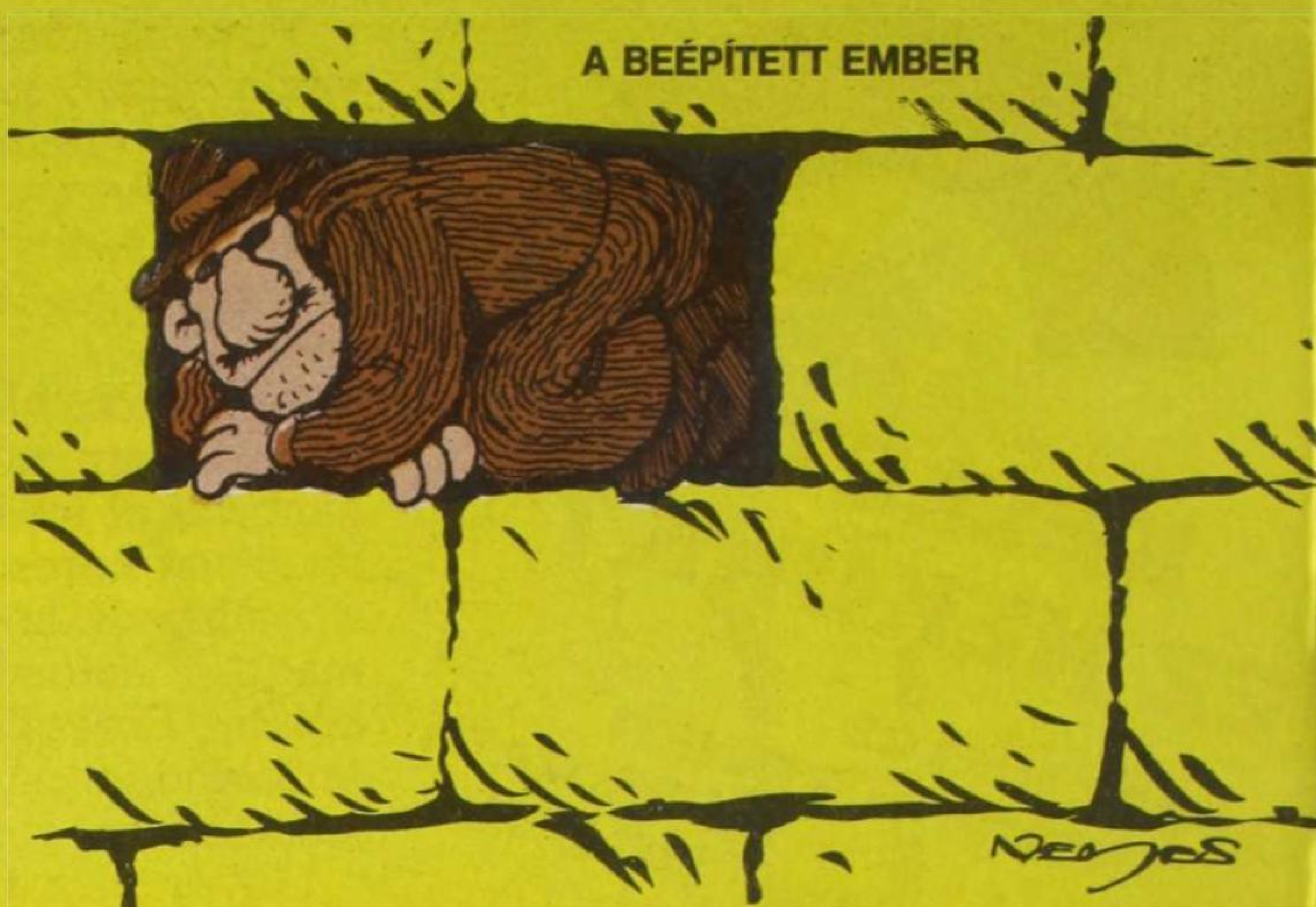


– Isten tudja, honnan, de egyszer csak ide szokott.

ELINTÉZVE



A BEÉPÍTETT EMBER



DIAGNÓZIS



Abszurd és meglepő az összehasonlítás feltételezése

Rau cáfolt Ferihegyen

RAU *(teljes nevén Rau Tibor)* ezúton is kéri annak közlését, hogy Romániát soha nem hasonlította össze Magyarországgal, már csak azért sem, mert soha sem járt Romániában.

Közöljük továbbá, hogy **Rau** és **Antal József** *(lapunk külső munkatársa)* között a viszony továbbra is felhőtlen.

NÉVTELEN LEVÉL



GRATULÁLUNK!

A Ludas Matyi Rejtvénymagazin 1993. augusztusi számában közölt pályázati keresztrejtvények helyes megfejtése: ETETŐ.

A Hírlapkiadó Vállalat és a Ludas Matyi szerkesztősége által felajánlott díjak nyertesei:

- **50 000 Ft**-os takarékbetétkönyvet nyert:
  FÉNYES SÁNDOR, 8713 Kéthely, Kossuth L. u. 22.
- **15 000 Ft**-os takarékbetétkönyvet nyertek:
  B. TÓTH JÓZSEFNÉ, 6000 Kecskemét, Március 15. u. 16. és
  MATYÉK IRÉN, 8600 Siófok, Koch R. u. 12/B
- **5000 Ft**-os takarékbetétkönyvet nyertek:
  REMSEI SZILVESZTER 2422 Mezőfalva, Pf. 1.,
  VINDICH JÓZSEF, 2870 Kisbér, Komáromi út 5/A,
  SIPOS RÉKA, 1021 Budapest, Versec sor 14. és
  BERKI JÚLIANNA, 8142 Úrhida, Kossuth u. 5.

A szerencsés rejtvényfejtőket postán is értesítjük.

LUDAS MATYI

A MAGYAR HUMOR HETILAPJA

Főszerkesztő:
SZUHAY BALÁZS

Főszerkesztő-helyettes:
WALTER BÉLA

Művészeti szerkesztők:
DLUHOPOLSZKY LÁSZLÓ
RAU TIBOR

Főmunkatárs:
BODNÁR GYULA

Tervezőszerkesztő:
DUKAY BARNA

Szerkesztőség: 1977 Budapest VIII., Gyulai Pál u. 14. Telefon: 118-8411. Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat, Budapest VIII., Blaha Lujza tér 3. Telefon: 138-2399, 138-4300

Felelős kiadó:
HORTI JÓZSEF
vezérigazgató

Előfizetésben terjeszti a Magyar Posta, árusításban megvásárolható az alábbi terjesztők hírlapárusainál: Magyar Posta, Extra-Hír Kft., Budapest-Press Kft., R-Press Hírlap- és Könyvterjesztő Kft., Új Passz Kft., Medvecz és Társa Kft., Bohus Kálmán magánvállalkozó, Zuna László magánvállalkozó.

Előfizetési díj negyedévre 327 Ft, fél évre 654 Ft, egy évre 1308 Ft.

Hirdetésfelvétel: Hírlapkiadó Vállalat hirdetési osztály. Telefon: 138-4669, 138-4707, 138-4456. Telefax: 138-3331

Készült a Zrínyi Nyomdában, Budapest,
93.2308/37-66-22
rotációs eljárással

Felelős vezető:
GRASSELLY ISTVÁN
vezérigazgató

HU ISSN 0134-0611

Lapunk előfizethető a KULTÚRA Külkereskedelmi Vállalatnál (H-1389 Bp., P.O.B. 149.), vagy a Magyar Hitelbanknál (H-1133 Bp.) vezetett 202-10995 számú számláján vagy külföldi partnereinél:

Ausztrália: G. Menczer, P.O.Box 219. Wantima South 3152 Vic. **Belgium:** „Du Monde Entier" S.A., 162 Rue du Midi, B–1000 Bruxelles.

Brazília: Livraria D. Landy Ltda. Rua 7 de Abril 252 01000 São Paulo. **Dánia:** Munksgaard, 35 Norre Sogade, 1016 Copenhagen. **Egyesült Államok:** Center of Hungarian Literature, 4418. 16th Avenue, Brooklyn, N.Y. 11204; EBSCO, Industries Inc. P.O.Box 1943, Birmingham, Ala. 35201 Framo Publishing, 561 West Diversey Parkway Room 19, Chicago, 111.6014; Püski-Corvin, 251 E. 82 Street, New York N.Y. 10028. **Finnország:** Akateeminen Kirjakauppa, Keskuskatu 1, SF 00100 Helsinki 10. **Franciaország:** Societé Balaton, 5015 Paris. Bld. Pasteur. **Hollandia:** Fason Europe B.V. Pstbus 1967, 1000 AD Amsterdam. **Izrael:** Hadash, P.O.B. 26116, 62160 Tel-Aviv; Gondos Sándor P.O.B. 44513, 31333 Haifa, Lepac, 15. Ramban Str. Tel-Aviv Breuer Line Ltd. Hungarian Cultural and Business Center Tel-Aviv; Hungarian Culture and Business Center, Allenby St. 38., P.O.B. 26439; Tel-Aviv, 652116. **Japán:** Nauka Ltd. 2-30-19 Minami-Ikebukuro, Toshimaku, Tokyo 171. **Jugoszlávia:** Forum, Vojvode Misica broj 1., 21000 Novi Sad. **Kanada:** Pannonia Books, P.O.B. 1017, Postal Station „B" 6, Toronto Ont. M5T 2T8; Hungarian Ikka and Travel Service, 1208 Granville Street Vancouver, B.C. V6Z 1M4; Culture Hongroise, Mme Vera Cencze, 6958 Wilderton Ave, Montreal Que. H3S 2M5. **Nagy-Britannia:** Hungarian Book Agency, Mrs. Klara Adams, 87 Sewardstone Road, London E2 9HN; Collet s Holdings Ltd., Denington Estate, Wellingborough, Northants, NN8 2QT. **Németország:** Kubo und Sagner, Postfach 340108, 8000 München 34; H. und S. Katko Musica Hungarica Rümannstrasse 4. 8000 München 40; Zeitungsvertrieb Gebrüder Petermann GMBH und Co Kg, Kurfürstenstr. 111. D 1000 Berlin 30; Translibris Zeitshriften und Buchvertrieb GMBH Moltkestr. 80. D–5000 Köln 1. **Norvégia:** Narversen Info-Center, P.O.B. 6125 Etterstadt, 0602 Oslo 6. **Svájc:** Magda Szerday, Teichweg 16. 4142 Münchenstein. **Svédország:** Esselte Tidskriftscentralen, P.O.B. 638. S–10128 Stockholm, Wennergren Williams AB, Box 30004, S–10425 Stockholm; BTJ Bibliotekstjanst AB. Box 200, S–221 CO Lund. **Venezuela:** Weiss y Asociados, AV. Urdaneta, Ibarras a Veroes, Edif, Torre Alfa 7 piso Caracas.

Latinovits Zoltánt megállította a rendőr:
– Gépjárműellenőrzés!
Töviről hegyire átnézte a kocsit, nem talált hibát. Végül megállapította, a kocsi koszos, sáros a hátsó rendszámtábla.
– Megbírságolom, mert húsz lépés távolságból már nem lehet leolvasni a rendszámot!
Latinovits gondolt egy merészet:
– Fogadjunk, hogy én száz lépésről leolvasom!
Lelépték a száz lépést, Latinovits visszanézett a kocsira, és máris mondta – persze fejből – a rendszámot.
A rendőr megcsóválta a fejét:
...(Szavait a rejtvényábra fő soraiban idézzük.)
A helyes megfejtők közül tízen a Lakitelek Alapítvány könyvjutalmát kapják: magyar írók dedikált műveit kb. 400-500 Ft értékben. A kisorsolt szerencsésék a könyveket postán kapják meg.
Címünk: Ludas Matyi, Budapest 1977
Beküldési határidő: szeptember 21.

TERVKÉSZÍTÉSBE KAPCSOL – MOTORKERÉKPÁR-"OSZTÁLY" – ... DI JESOLO – NYÍLDARAB! – A POÉN BEFEJEZŐ RÉSZE – OLLÓVAL KETTÉVÁG – KÖNNYŰ INDIÁN CSÓNAK – AENEAS KEDVESE – HOZZÁFOG – HOMBÁRBAN VAN! – RÁBA-P. KÖZSÉG – KÖLTEMÉNY, POÉMA – EGYEL! – ... KELLY (FILMC.) – ELŐIDÉZNI – BEC. NŐI NÉV – A POÉN ELSŐ RÉSZE – JUTTAT – SIKER – KERÉKPÁRHOZ TARTOZIK – AFRIKAI VULKÁN – AUTANT-... – LÉLEGZIK – KŐHÁZ EGYN. BETŰI – GÖR. FOCICSAPAT – LAPPFÖLDI TÓ – KÖNNYŰ NŐI LÁBBELI – KESKENY DARABOKRA VÁG – NŐI NÉV – NÉPI ÖLTÖZET – SPANYOL FILMRENDEZŐ (CARLOS) – ...RÁRÓ (KÖZSÉG) – VAJDASÁGI VÁROS – LITER – MENETELÉSI ZENEDARAB – FINNUGOR NÉP (VOTJÁK) – MAGYAR KIRÁLYNÉ V. – PRÍMA – CSACSI MONDJA – OLDAL (RÖV.) – ISKOLABÚTOR (FORD.) – BUENOS ... – VITÁZVA BESZÉL – SÚLYOSBÍT – SZÉLSŐ UJJ – AFRIKAUTAZÓ VOLT (SÁMUEL) – DÁRDADARAB! – GIRARDIFEJFEDŐ – PESTI KERÜLET – SZEDETT-... – CSENVE SZERZI – ÓCSKÁVÁ VÁLÓ – ZUHANY – ALKALMATLANKODÓ – SZAPORÍTÓSEJT – FÖLDRE HELYEZ – MINDENT LEDÖNT – PARIPA – KÖZÉPKORI TORNA HŐSE – KACAG – HIRTELEN GERJEDT HARAG – FÉL KETREC! – KEREK SZÁM – ÁLLATI FEKHELY – CSATÁRFEGYVER – CÓK... (MINDENFÉLE HOLMI) – SZÉN, VANÁDIUM, OXIGÉN – ...ROUND – BENNE VAN A VOKÁLBAN! – ! – ELÉ BETŰI, KEVERVE – VERSKELLÉK – ASSZONYNÉVVÉG – SAVANYÚ FOLYADÉK (NVL.) – ALAPKÖVET ELHELYEZŐ – OSZTER SÁNDOR – ALAPOT KÉSZÍTŐ – FÉL VOLT! – ...,MINT MARCI HEVESEN – SOR VÉGÉN LÉPKEDÉS

A 34. számban megjelent rejtvényünk helyes megfejtése:
„Majd én kiválogatom belőle amire szükségem van."
Dedikált könyvet nyertek:
Dominek István
9400 Sopron
Porempovics József
3994 Pálháza
Sneider Mónika
5540 Szarvas
Bobkó Sándorné
3762 Sződliget
Mákosné Csolik Anna
7400 Kaposvár
Pálinkás Ferencné
5530 Vésztő
Papp László
5520 Szeghalom
Hajdu Zoltánné
1213 Budapest
Kelemen Ágnes
6724 Szeged
Teleki Zoltán
3153 Dorogháza
A nyereményeket a Lakitelek Alapítvány küldi el címükre!

KÉK DUNA MERENGŐ

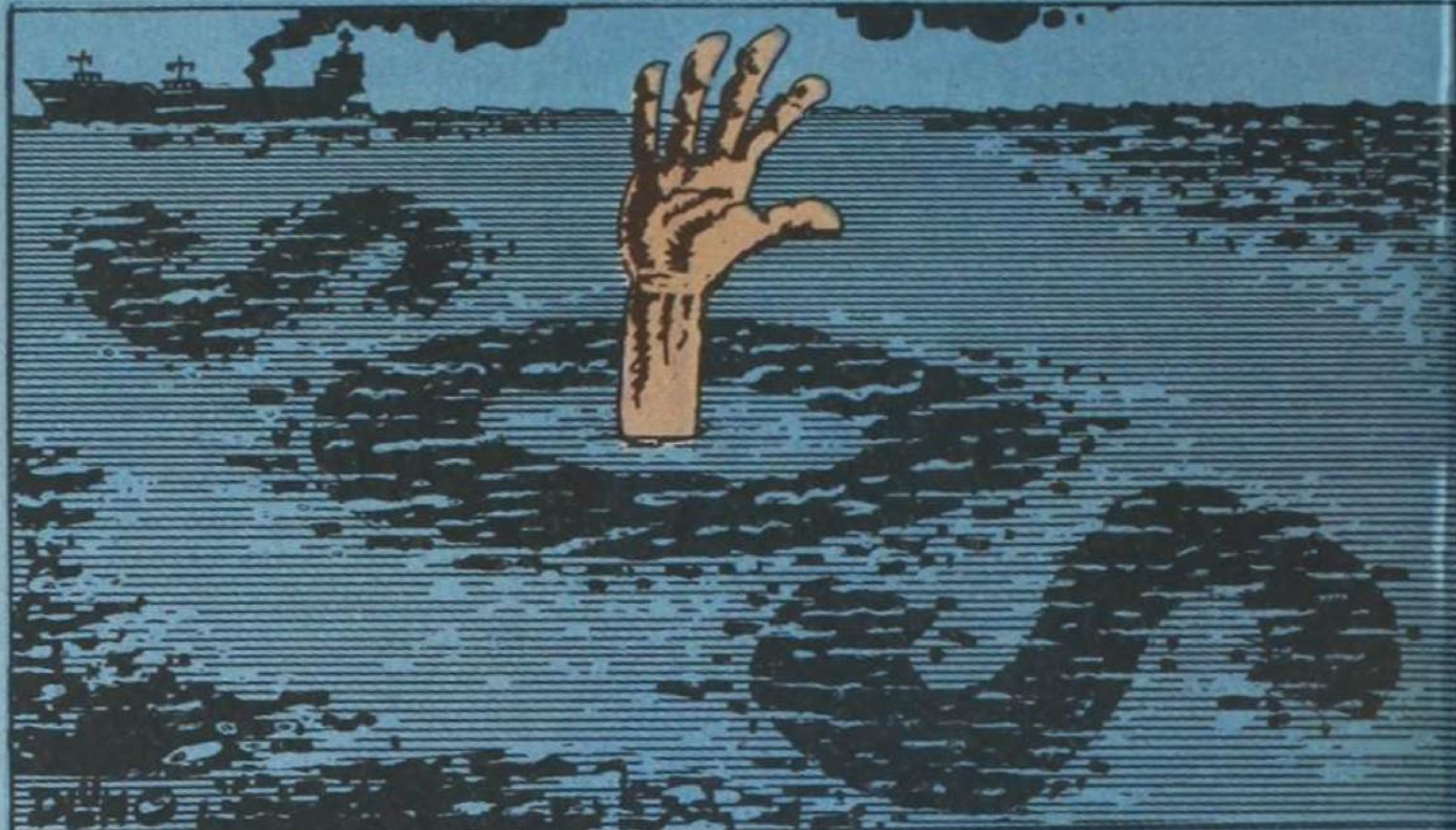
KISZIVÁROGTATÁS

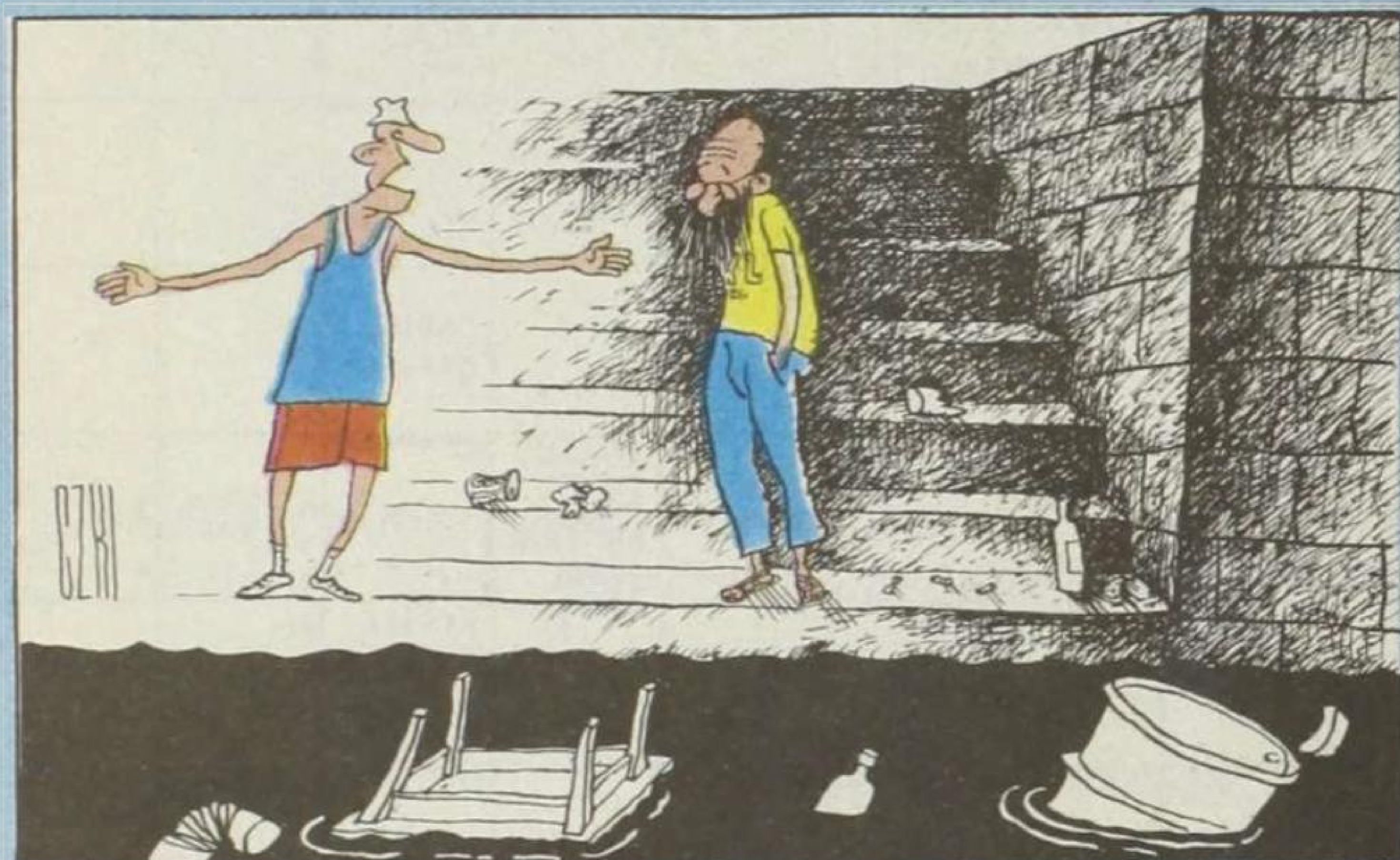




– A rakparton sétáltam, amikor egy motorcsónak lefröcskölt.

SODRÁSBAN





– Persze, hogy fekete, ha egyszer a Fekete-erdőből ered, aztán meg megy a Fekete-tengerbe.

KÉK DUNA KERINGŐ



– Príma hely a fürdéshez, itt csak idáig ér a víz!



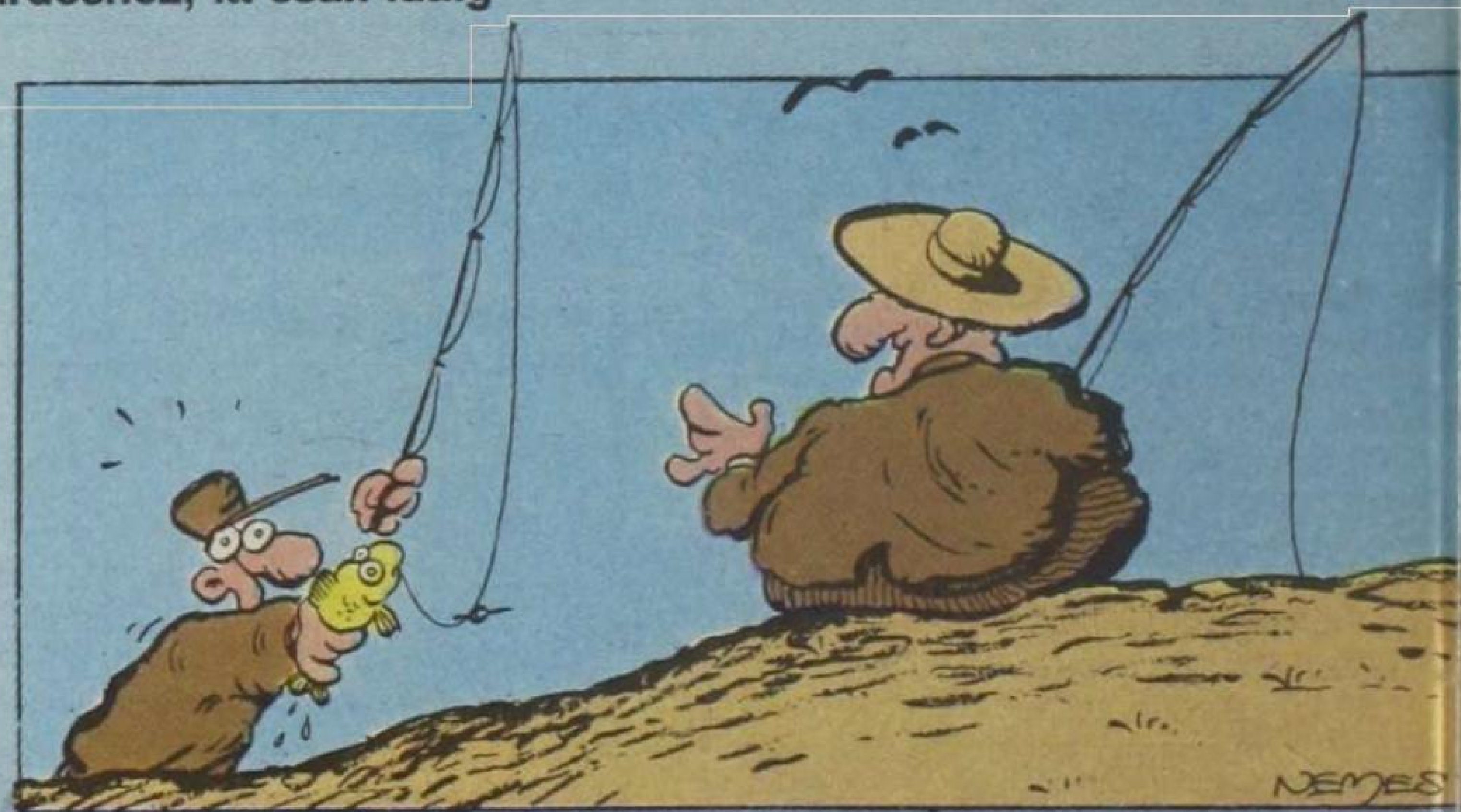
– Nem teljesítem egyetlen kívánságodat sem! Visszadobsz te a vízbe magadtól is, ha megtudod mennyi a fenol és a higanytartalom a húsomban.

SZERENCSE FIA



– Nem bánom visszadoblak, ha háromszor kielégíted a feleségemet…

ARANYHAL



– Először én is azt hittem, hogy a mesebeli aranyhal, aztán kiderült, hogy a vegyi művek szennyvizétől ilyen színű.

SZENNYEZETT DUNA

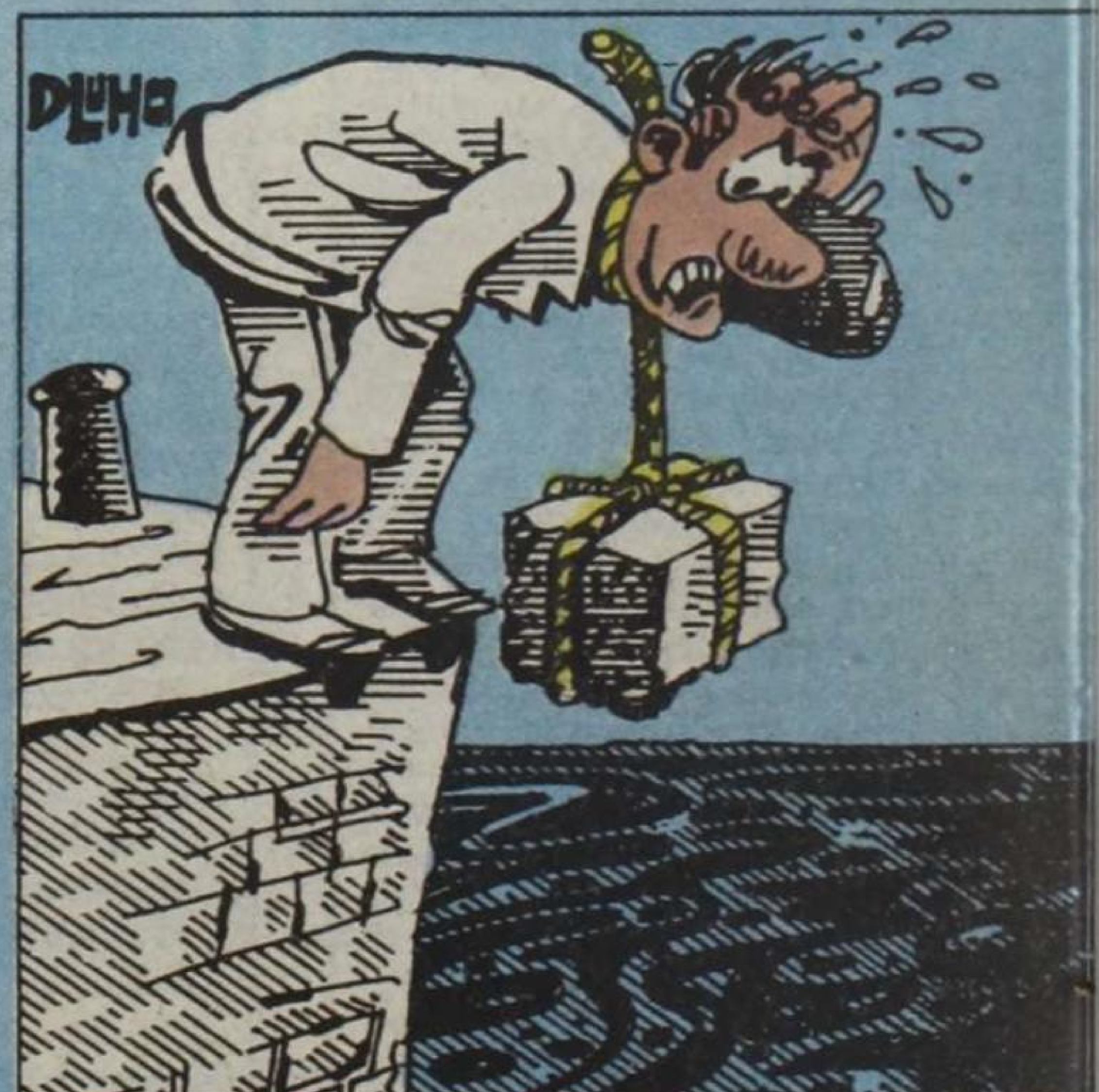


– Jó tett helyébe jót várj! Teljesítem három kívánságodat, amiért nem dobtál vissza.



– Majd hülye leszek visszaengedni, mikor legalább két rongyot adnak érted a zaciban!

TÚLSZENNYEZETT A DUNA



– Na nem! Ilyen szennyezett Dunába nem ugrom!